ஸ்ரீ லலிதாம்பாள் சோபனம்

பரதேவி துணை
ஸ்ரீ லலிதாம்பிகாயை நம:

மங்களமான ஸ்ரீ லலிதாம்பாள் சோபனம்
மங்களம் உண்டாகப் பாடுகின்றோம்
ச்ருங்கார கணபதி ஷண்முகர் சரஸ்வதி
எங்கட்கு முன் வந்து காப்பாமே.
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் இந்திரனும்
மும்மூர்த்திகளும் வேதப் பிராமணர்களும்
நாற்பத்து முக்கோண நாயகியாளம்மன்
நாதர் காமேசருங் காப்பாமே. - 1

காஞ்சி நகரத்தில் காமகோடி பீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் காமாக்ஷியம்மையை நோக்கி அகஸ்திய மஹரிஷி தபஸ் இருத்தல்.

ஆதிப்பிரம்மரிஷி அகஸ்தியரும்
அகில லோகம் சஞ்சரிப்பவரும்
ஜோதி காமாக்ஷியைக் காஞ்சி நகரத்தில்
ஸ்துதித்து பூஜை செய்து தபஸிருந்தார்,
சங்கு சக்கரம் வலக்கை புஸ்தகமும்
தரித்தே ஹயக்ரீவர் மஹா விஷ்ணுவாய்
தங்கவர்ணி லோபா முத்திரை மணவாளன்
தபஸிற்கு முன் வந்தார் சோபனம் சோபனம். - 2

எட்டிரண்டுபசார பூஜைகள் முதலாக
எல்லாவற்றையும் பக்தியுடனே செய்து
ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து அந்த
அகஸ்தியர் வேதத்தால் ஸ்துதித்து நின்றார்.
கும்பமுனியுட தபஸாலே மனம்
குளிர்ந்த ஹயக்ரீ வருந்தானுரைப்பார்
இன்பமாகச் செய்தாய் பூஜையகஸ்தியா
என்னவேண்டுமென்றார் சோபனம் சோபனம். - 3

துரகவதனருட அம்ருத வசனங்கேட்டு
சொல்லுவர் மித்திர வருணபுத்ரர்
அபயவரதகர அருமையாய் நான் கேட்கும்
வரந்தர வேணுந் தயவு செய்து
கலியுகந்தனிலிந்த பாமர ஜனங்கட்கு
கைவல்யஞானம் எப்படி யுண்டாகும்
எளிதாகவே ஒரு உபாயஞ் சொல்லுமென்று

இரந்து கேட்கலுற்றார் சோபனம் சோபனம். - 4

ஆதரவுடன் ஜனங்களுக்குபகாரமாய்
அகஸ்தியர் ஹயக்ரூவர் எடுத்துரைப்பார்
எதகஸ்தியரே இந்தப் பிரச்னந்த்தான் சியவனருக்
கென்னாலே முன்னஞ் சொல்லப்பட்டது
ஆனாலும் நீர் கேட்டது சொல்லுவோமிப்போ
அன்புடன் கேளும் ஏக மனதாய்
இன்று முதல் உமக்காகு முபதேசத்தால்
எல்லோரும் கேட்கட்டும் சோபனம் சோபனம். - 5

ஆதி பராசக்தி யனுக்கிரஹத்தால்
ஆத்மக்கியானம் வரும் மானிடர்க்கு
மாதவர் மாய்கை யில்லாதே விட்டாலிந்த
மானிடர்களுக்கு மயக்கமில்லை
ஹயக்ரூவர் சொற்கேட்டு அகஸ்தியர் பின்னும்
ஆதி பராசக்தி ரூபங்களை
தயவு செய்து எனக்கு சொல்ல வேண்டுமென்று
தண்டனிட்டுக் கேட்டார் சோபனம் சோபனம். - 6

அந்த ஹயக்ரூவர் தம்முடைய மனதில்
அம்பிகை பாதத்தை நமஸ்கரித்து
அகஸ்தியர் கேட்பதெல்லாஞ் சொல்லுவோமென்று
எழுந்தருளினார் அச்வமுகர்
அகஸ்தியரு மந்த ஹயக்ரூவரைத்தன்
ஆசிரமத்தில் கூட்டிகொண்டு வந்து
பகவானை ஆசனந் தன்னில் வைத்துப்பின்
பணிந்து கேட்கலுற்றார் சோபனம் சோபனம். - 7

"பகவானே! தர்ம சாஸ்திரங்களெல்லாம்
பிறந்தது உம்மிடத்திலிருந்து
மஹாதேவியுடைய அவதாரங்களை
மாதவா விஸ்தரித்துச் சொல்லவேணும்"
அன்புடன் கேட்ட அகஸ்தியரை வாழ்த்தி
ஹயக்ரூவமூர்த்தியும் எடுத்துரைப்பார்.
அம்பிகையுடைய அவதாரங்கள் சொல்ல
ஆரம்பித்தாரப்போ சோபனம் சோபனம். - 8

மஹாவிஷ்ணுவுடைய அம்சாவதாரமாகிய ஹயக்க்ரூவர் அகஸ்திய மஹரிஷிக்கு தேவி மஹாத்மியத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தல்

ஆதியந்தம் பராசக்திக்கில்லை
ஆதார முஞ் ஜகத்துக்கிவள் தான்

ஜோதி ரூபியுடைய ரூபங்களை யெல்லாம்
சொல்ல முடியா தொருவராலே
ஆனாலும் தெரிந்தமட்டுக்கு மிப்போ
அவளுடைய சில அவதாரஞ் சொல்வோம்
முன்னே பிரம்மாவின் த்யானத்தில் ரக்ஷிக்க
முதல் வந்தாள் ஒரு ரூபம் சோபனம் சோபனம். - 9

முன்னாள் தேவேந்திரன் வெள்ளையானை ஏறி
மூன்று உலகம் சுற்றி வரும் போது
தன் நினைவில்லாமல் மதத்தினால் உமையவள்
சங்கரரையும் வணங்காமல் வந்தான்.
இந்திரன் மதத்தை யடக்க வேண்டுமென்று
ஏவினார் ஈசரும் துர்வாஸரை
வந்து துர்வாஸரும் இந்திரன் கையிலொரு
மாலையைக் கொடுத்தார் சோபனம் சோபனம். - 10

வணங்கி மாலையை இந்திரன் யானையினுடைய
மண்டையில் வைத்தான் மதத்தினாலே
ஓங்கித் துதிக்கையால் எடுத்தந்த மாலையை
உதறிப் பூமியில் காலால் மிதித்தது.
துர்வாஸ முனி கண்டு அதிகோபத்துடனே
துர்புத்தி இந்திரனை சாபமிட்டார்
உன்கர்வமல்லவோ இந்திரா இது செய்யச் சொல்லிற்று
சர்வேச்வரி போமென்றார் சோபனம் சோபனம். - 11

சபித்துவிட்டு முனி போகிய பின்பு
சக்ரேசன் அமராபுரியில் வந்து
அபசகுனங்களைக் கண்டு பயந்து
ஆசாரியர் பிருஹஸ்பதியை வருத்தி
ஆசனத்தில் வைத்து நமஸ்கரித்து
அவரைப் பார்த்திந்திரன் ஏதுரைப்பான்
தேசத்தில் துர்நிமித்தம் காணுகின்றதே
தேவரீர் வழி சொல்லும் சோபனம் சோபனம். -12

தேவகுருவுங் கேட்டுச் சொல்வார் இந்திரனோடு
செய்த கர்மம் அனுபவித்தே தீரும்
பாபகர்மம் அனுபவித்தாற்றான் தீரும்
பிராயச்சித்தத்தினால் போவதில்லை
நிவர்த்தியினாலே ஒரு நாளும் போகாது
லக்ஷங்கோடி ஜன்மம் ஆனாலும்
ஒன்று கேள் பாபத்துக்கு நிவர்த்தி வாஸவனே
உண்மை நான்சொல்லுவேன் சோபனம் சோபனம். - 13

ஹத்தி திருட்டு ஹிம்சை பானம் பரதாரம்
அஞ்சும் பஞ்ச மஹாபாதகமாம்
அறியாத் தனத்தாலே ஐந்து பாபமும் செய்தால்
அந்தந்தச் சாதிபோல் நிவர்த்தியுண்டாம்
பிரம்மஹத்திக் கொரு சாஸ்திரத்திலுமில்லை
பிராயச்சித்தம் ஒரு நாளுமிந்திரா சொல்லுவேன்
திருட்டென்ற பாபத்திர்க்கோர் உபகதை
தேவேந்திரா கேள் சோபனம் சோபனம். - 14

களவுத் தொழிலெங்கும் செய்து கொண்டுவரும்
கள்ளனொ ருத்தன் காஞ்சிப் பட்டணத்தில்
களவாண்ட பணங்களைக் கனமாய்ச் சேர்த்து நடுக்
காட்டிற்கு கொணர்ந்து புதைத்து வைத்தான்.
கள்ளனுக்குள் கள்ளன் வேடனொருத்தன் அதைக்
கண்டு வனம்போனான் பின்னாலேயே
மெள்ள வந்தந்த பணங்களை யெல்லாம்
முற்றிலும் எடுத்தான் சோபனம் சோபனம். - 15

கொண்டுவந்தப் பணங்களையெல்லாம்
கொண்டு பெண்டாட்டி கையிற் கொடுத்தான்
பெண்டாட்டி வாங்கியுள்ளே வைத்துக்கொண்டு
புருஷனைப் பார்த்தொரு வாக்குரைப்பாள்;
வால்மீகர் சாபத்தால் வேடர்குத் தனங்கள்
விருத்திக்க மாட்டாது அதனாலே
நன்மையாய் நான் சொன்ன தர்மஞ்ச்செய்தால்வெகு
நாளிருக்கும் தனம் சோபனம் சோபனம். - 16

காரியமா மிந்தவார்த்தை கேட்டு வேடன்
கிராமம் தடாகந் தோப்பாலயங்கள்
பாரியாகச் செய்து பிராஹ்மணாளுக்கெல்லாம்
பக்தியுடன் தானஜ் செய்திருந்தான்
வேடன் வேடத்திற்குக் காலங்கள் சென்றபின்
விஷ்ணுபிரம்மாசிவ யம தூதர்கள்
கூடிவந்தவர்களை அவரவர் லோகத்திற்கு
கூட்டிப் போக வந்தார் சோபனம் சோபனம். - 17

நாரதர் வந்திந்த தூதர்களுக்குச் சொல்வார்
நாலு மூன்றாண்டிவர்க்குக் காற்றுரூபம்
திருடின பணத்துடயவர்குத் தர்மமென்று
திருப்பினார் நாரதர் தூதர்களை
பணத்திற்குடையவற்கு தெய்வகிருபையாலே
பாபம் போய் புண்ணியம் சித்தித்தது
பணத்திற்குடையவர் நல்லகதியடைந்தார்;

பார்த்துக்கொள் இந்திரா சோபனம் சோபனம். - 18

ஜனங்களை ரக்ஷிக்கும் ராஜன் மாத்திரந்தான்
செய்யலாகுந்துஷ்ட நிக்ரஹங்கள்
மனிதர்கள் பசுயக்ஞந் தவறு தலாய் செய்தால்
மாதேவி கோபித்து எரித்திடுவாள்
யுவனாச் வமகாராஜன் யக்ஞத்தில் தேவர்கள்
ஒருவர்க்கொருவர் முந்திச்சண்டையிட்டார்
தேவர்க்குப் பாகத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்தார்
தயவாகப் பிரம்மாவும் சோபனம் சோபனம். - 19

ஸுராபானம் செய்த பேர்க்கு நரகமுண்டு
சொட்டுக் கொருவருஷக் கணக்காக
பரதாரக மனத்தால் ஆயுஸு குறைந்திடும்
பாபரோகம் நரகங்கள் உண்டு
பரதாரகமனத்தால் ராவணன் மாண்டான்
பாஞ்சாலியால் துரியோதனன் மாண்டான்
ஒருக்காலும் பரதார நினைவில்லாதவர்க்கு
ஒருநாளும் அமரில்லை சோபனம் சோபனம். - 20

பானம் பரதாரம் முன்சொன்ன மூன்றுடன்
பஞ்சமகாபாதகங்கள் ஐந்து
ஏனிதுகளை எல்லாம் உனக்கு சொன்னேன் என்றால்
இந்தப் பாபங்களெல்லாம் உனக்குமுண்டு
தூராத பாபங்கள் தூருந்தேவியுடைய
ஸ்ரீ பஞ்சதசாக்ஷரி ஜபத்தாலே
தூராத பாபத்தைச் செய்யாதே இந்திரா
சொல்லுவேன் உனக்கிப்போ சோபனம் சோபனம். - 21

முன்னாலே தேவரும் நீயும் தாதா புத்திரன்
விசுவரூபனை புரோஹிதராய்ச்
சொன்னபடிக்கு இருந்தான் உங்களுக்கு
துரோகமுஞ் செய்யவில்லை விச்வரூபன்
அநியாயமாயவனை நீ வதைத்தாய்
அஸுரர் மருமான் என்ற விரோதத்தால்
விச்வரூபனுடைய வதத்தால் பிரம்மஹத்தி
விரட்டித்துன்னை இந்திரா சோபனம் சோபனம். - 22

விஷ்ணு அறிந்தந்த பிரம்மஹத்தியை
இஷ்டமாய் உன் மூதிரக்கத்துடன்
பக்ஷமாய் நாலுபங்காக்கி பிரம்மஹத்தியை,
பூமி பெண்கள் மரங்கள் நதிகளுக்கும்,
ஏற்றுக்கொள்ளச் சொல்லிக் கொடுத்து அவர்களால்

கேட்டவரங்கள் கொடுத்தனுப்பி வைத்தார்
விச்வரூபன் தகப்பன் அக்னியில் வந்த
விருத்திரனைக் கொன்று (பிரம்ம)
ஹத்திப்பட்டாய் சோபனம் சோபனம் - 23

அதுவும் போதாதபடிக்குத் துர்வாஸரும்
இந்திரா உன்னை வேணது சபித்தார் -
இது எல்லாம் ஒருமிக்கப் பலனனுபவிப்பாய்
இக்ஷணம் நிமித்தங்கண்டு சொல்லுகிறேன்
சோபையில்லை பார் உன்னுலகத்தில் இந்திரா!
சோறில்லா தவர்கள் போல் ஆனார் தேவாள்
லோபிகள் ஆனார்கள் உலகத்து விப்பிரர்கள்
ரொம்ப உற்பாதங் கண்டேன் சோபனம் சோபனம் - 24

இப்படி இந்திரனுக்குக் குருவுங் கதைகளை
எல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் போது
மார்புத்தட்டிக் கொண்டு அசுராளுடனே
மலகனென்ற அசுரராஜனும்
அமராபதியை வளைத்துத் தேவர்களை
அடித்து வெளியிலே துரத்தி விட்டான்
அமராளும் இந்திரனும் பிரம்மாவிடத்தில் போய்
அசுரன் சேதியைச் சொன்னார் சோபனம் சோபனம் - 25

சதுர்முகர் கேட்டிந்த அசுரர் சேதியெல்லாம்
தட்டுக்கெட்ட இந்திரனைப் பார்த்துரைப்பார்
இதற்கொன்றும் நம்மாலே ஆகாது இந்திரா
என்னாலே யாகும் உபாயஞ்சொல்வேன்
அச்சுதரே ஜயம் தருவாருங்களுக்கு
அவரிடம் போங்கள் என்றாருடனே
சச்சிதானந்தர் சமீபத்தில் அத்தனை
பேர்களும் வந்தார்கள் சோபனம் சோபனம் - 26

சேஷசயனருட சரணாம்புஜங்களைத்
தண்டனிட்டு ஸ்தோத்திரங்கள் செய்து
காயாம்பூவர்ணரோடு தாங்கள் படுகின்ற
கஷ்டங்களைச் சொல்லி முறையிட்டார்கள்.
நாதரே உம்முட தாஸர்களேயான
நாங்கள் படுகின்ற சங்கடங்கள்
எதறியாமலிருக்கின் காரியம்
இந்த நித்திரையுண்டோ சோபனம் சோபனம் - 27

மலகன் முதலான அசுரனை வதைத்து
மாதவா இந்திரனை நிலையிலாக்கும்!

அலைகிறோமே நாங்கள் வேஷத்தை மறைத்து
அந்தக்குறைவு உமக்கில்லையே!
கருடவாகனரும் அவர்களைப் பார்த்துக்
கம்பீரமாய் ஒருவார்த்தை சொல்வார்;
ஒருக்காலும் உங்களுக்கு மரணமில்லாத ஓர்
உபாயத்தை சொல்லுவேன் சோபனம் சோபனம் - 28

அங்கேபோய்ச் சொல்லுங்கள் அசுராளுடனே
அம்ருதபானஞ் செய்தோமானாக்கால்
உங்கட்கும் எங்கட்கும் சாவில்லை ஒருக்காலும்
எல்லோருமா யம்ரதங் கடைவோம்
இப்படிச் சொல்லியே அசுரனை எல்லாம்
இங்கே கூட்டிக்கொண்டு வாருங்கள்
அப்போ அசுரருக்கு வேலை மாத்திரம் மிஞ்சும்
அம்ருதம் உங்களுக்குத் தான் சோபனம் சோபனம் - 29

பாற்கடலில் நான்கு ஔஷதிகளையும்
பறித்துக்கொண்டு வந்து போடுங்கள்
நிற்காமல் போய் மந்தரத்தை மத்தாகவும்
நூண்ட வாசுகியை கயிறாகவும்
வைத்துக்கொண்டு கடலைக்கடைந்தீரானால்
வருமதிலேயிருந்து அம்ருதக்குடம்
நிச்சயமாய் உங்களுக்குத்தான் அம்ருதம்
நீங்களே புஜிப்பீர்கள் சோபனம் சோபனம் - 30

தேவர்களும் அசுரர்களும் கூடி அம்ருதங்கடைதல்

சாரங்கருடைய சம்மதத்தை எல்லாம்
சகல தேவாளும் அசுராளுடன்
ஆங்காரமில்லாமற் போய்ச் சொன்னவுடனே
அந்தத் தானவர் கேட்டு உள்ளதென்றே
க்ஷீராப்திக் கரையிலே கூடிவந்தார்கள்
சீக்கிரமே நான்கு ஔஷதிகளையும்
சேர்த்துக்கொண்டு அந்ததேவாளும் அசுரர்களும்
க்ஷீராப்தியில் போட்டார் சோபனம் சோபனம் - 31

மந்தரகிரியை மத்தாகவே கொண்டு
வாசுகியைக் கயிறாகக் கொண்டு
தந்தியாய் வாசுகியை மூன்று சுற்றாக்கித்
தலைப்புரத்தை அசுராளிழுத்தாள்
வாசுதேவருட ஆக்ஞையால் தேவர்கள்
வால்புறத்தைப் பிடித்திழுத்தார்கள்
ஈசரும் பிரம்ம ரிஷிகள் கந்தர்வாளும்

இது பார்க்க வந்தார்கள் சோபனம் சோபனம் - 32

மந்தரகிரி அமிழ்ந்து போவதைக் கண்டு
மாதவரும் பார்த்தச் சங்கையுடன்
கீழேகூர்மமாகத் தாங்கி முதுகினில்
மேலேசங்கு சக்ரபாணியாகி
கூடித்தேவாளுடன் அம்ருதங்கடைந்து
கொடிய அசுராளை மயக்கிவிட்டு
வாடுந்தேவர்கட்கு அம்ருதங் கொடுக்க
மனதிலே நிச்சயித்தார் சோபனம் சோபனம் - 33

இழுக்கின்ற வேதனை பொறுக்காமல் வாசுகி
எரிக்கும் விஷத்தையப்போ கக்கியது
மழுப்போ லெல்லாரையும் எரிக்கத் தொடங்கிற்று
மதனத்தை விட்டோடத் துவங்கினார்கள்;
பக்தாளுக்காபத்தை தீர்க்க வேண்டுமென்று
பரமேசரும் விஷத்தை விழுங்கி விட்டார்.
ஸ்தோத்தரித்துப் பரமேசரைப் பின்னும்
துவக்கினார் மதனத்தை சோபனம் சோபனம் - 34

பாரிஜாதங் காமதேனுவும் ரத்னமும்
பிறந்து தேவேந்திரனிடம் சேர்ந்தது
நாரியரும் வந்தாள் பாலசந்திரனும் வந்தான்
இந்திரனும் ஈசரும் அடைந்தார்கள்
பின்னும் அநேகம் ரத்னங்களும் வந்திடப்
பிறகு அம்ருத கலசங்கொண்டு
தன்வந்தரி வந்தார் லக்ஷ்மிதேவிவந்தாள்
ஸ்வாமி விஷ்ணுவைச் சேர்ந்தாள் சோபனம் சோபனம் - 35

மோகினி அவதாரமாகி அசுரர்களை மயக்கி அம்ருதத்தை பங்கிடல் ஹரிஹர புத்திரர் உற்பத்தி

வஞ்சக அசுராள் அம்ருத கலசத்தை
வந்து பறித்துக்கொண்டு ஓடினார்கள்
என்னசெய்வோமென்று தேவரும், போய்ப்பிடிக்க
இவர்கட்கும் அவர்கட்கும் சண்டையாக
லோகேசர் ஹரியிந்தச் சண்டையைக் கண்டு
(லோக) மாயையை த்யானித்தார் ஒரு முஹூர்த்தம்
மோகினி வேஷந் தரித்து அசுரர்களை
மோகிப்பித்தாளம்மன் சோபனம் சோபனம் - 36

சண்டை பிடிக்கின்றவர் நடுவிலே மோகினி
சந்தோஷமாய் மெள்ள நின்று வராள்
தண்டை கொலுசு பாதரஸம் பீலி காலாழி

தரித்தாள் நவரத்தினத்தால் பாதங்களில்
இழைசேர்ந்த பட்டுடன் மேகலாபரணமும்
இடையில் ரத்னக்கச்சை புறத்தில் கட்டி
இணையில்லா ரவிக்கையுடன் மார்பில் முத்துவடம்
இலங்கும் கைவளையுடன் சோபனம் சோபனம் - 37

மாதளம் பட்டுப்போல் உதடுங் கனிவாயும்
மதனன் வில்லைப்போல் புருவங்களும்
காதுக் குண்டலத்துடன் மூக்கு நத்துஞ் ஜொலிக்க
கருங்குழலால் பின்னல் கட்டிமின்ன
தரித்துவருகின்ற மோகினியைக் கண்டு
தானவாள் சண்டையை நிறுத்திவிட்டு
ஆரிவள் என்று சுற்றிவந்தவ் வசுரூராள்
அம்ருதத்தை மறந்தார்கள் சோபனம் சோபனம் - 38

அப்போ மோகினி சொல்வாள் அசுரர்களுடனே
ஐயன்மார்களே கேளும் சண்டையானால்
இப்போ தென்கையில் தந்தாலம்ருதத்தை
எல்லாத்தேவருக்கும் கொடுத்துக் கொஞ்சம்
கலசம் உங்கள் முன்னே தான்வரும் நிச்சயம்
காரியமென் றுங்கட்குத் தோன்றினால்
மலைக்காமல் தாருங்கள் அம்ருதங்கலசமென்று
மாய்கை மோகிப்பித்தாள் சோபனம் சோபனம் - 39

மூட அசுராளும் அம்ருதத்தைக் கொடுத்துப் பின்
மோகித்து வரிசையாய் இருந்தார்கள்;
உடனே தேவரும் ஒருவரிசையாய் இருந்தார்கள்;
ஓகோ தேவர்க்கம்ருதம் பொழியுகிறாள்
சொர்ணக்கரண்டியால் பரிமாரும்போது
சோபிக்கும் வலை பாதரசங்குலங்க
சொர்ணம்போல் மோகினியைக்கண்டு அசுராள்
சும்மாயிருந்தார்கள் சோபனம் சோபனம் - 40

பொட்டென அவ்வளவும் தேவர்கட்கு
பொழிந்துகொண்டொடுக்கத்தில் வரும்போது
ஒட்ட எடுக்கும்போது அகப்பையினுடைய
ஓசை குடத்திற்குள் கேட்கின்றது
மடையர் அசுராளுக்கு அதுகூடத் தெரிய(வி)ல்லை
மாய்கையை அறிந்தார் ராகு, கேதுவும்
நடுவில் ஒளிந்து சந்திர சூரியாளுடனே
ராகுவுங் குடித்தான் சோபனம் சோபனம் - 41

சந்திராதித்தன் முதல் தேவாளுக்கெல்லாம்

சம்பிரமாய் அம்ருதம் பொழிந்தாள்
சந்திரபாஸ்கரன் சொல்லிக் கொடுக்கவே அகப்பையால்
தலையை அறிந்தாள் ராகுவை மோகினி
ராகுவின் தலையிரண்டாயாகச்சக்தி போச்சு
ராஜநாயகி கலசத்தை அசுராள் முன்னே
வைத்துவிட்டு மோகினி அந்தர்த்தானமானாள்
விழிக்கிறார் அசுரர்கள் சோபனம் சோபனம் - 42

காணாதே மோகினிதேவியையும் வெறுங்
கலசத்தைக் கண்டார் அசுராளெல்லாம்
துணிந்துவிடுவோமென்று அமராளுடனே
தொடுத்தார் யுத்தத்தைப் பின்னுமவர்
கதையுட பலத்தாலே தேவர்கள் அசுராளைத்
துரத்தினர் அடித்துப் பாதாளத்திலே;
ஸ்துதித்துக் கொண்டு விஷ்ணுவை ஸ்வர்க்க லோகத்தில்
சுகமாக இருந்தார்கள் சோபனம் சோபனம் - 43

இந்த விருத்தாந்தத்தை நாரதரோடிப்போய்
ஈசரிடத்தில் சொல்லி அறிக்கையிட்டார்
அந்தக்ஷணம் சிவன் க்ஷீராப்திக்கரை தன்னில்
வந்து விஷ்ணுவுடன் வாக்குரைப்பர்
லோகமாய்கையால் ஒருரூபம் எடுத்தீராம்
ஒருதரம் எனக்கதைக் காட்டுமென்றார்,
ஆகட்டுமென்று விஷ்ணுவுஞ் சிவனை விட்டு
அந்தர்த்தானமானார் சோபனம் சோபனம் - 44

உமையின் பதியங்கே சுற்றிப்பார்க்கும் போது
உத்தியானவனங்கண்டார் அவ்விடத்தில்
அதிரூபமான மோகமாம் பெண்கொடி
அழகாகப் பந்தாடிக் கொண்டிருந்தாள்!
கட்டிப் பிடித்து ஆலிங்கனமுஞ்ச் செய்தார்
உண்டானார் ஹரிஹரபுத்திரர் உடனே
உயர்விந்து மர்த்தன சோபனம் சோபனம். - 45

மோகினியும் அந்தர்த்தான மடைந்தாள்
மோகந்தெளிந்து சிவனுமையுடனே
வாகனமான ரிஷபத்தி லேறியே
வந்து கைலாஸத்தில் வஸித்திருந்தார்.
முன்னே பிரும்மாவை ரக்ஷிக்க வந்தானே
முதலாவது அந்த அவதாரம்
பின்னே இப்பொழுது சொன்னோம் மோகினிரூபம்
பின்னுங்கேள் இது(வி)ரண்டு சோபனம் சோபனம். - 46

லலிதாதேவியுடைய மகிமை தன்னிலே
லக்ஷங்கோடியுள்ளதில் லேசஞ் சொல்வோம்,
கேளும் பக்தியுடன் கேட்டவர்க்கு மங்களம்
கிட்டும் நிச்சயம் சந்தேகமில்லை
பூர்வத்தில் தக்ஷனுடைய கன்னிகையாக்கும்
பூர்வாவதாரம் பரமேச்வரிக்கு
சாம்பவர் சொல்தள்ளி தகப்பனார் யக்ஞத்துக்குத்
தாக்ஷாயணி போனாள் சோபனம் சோபனம். - 47

தகபனுந்தாயும் அம்மா வந்தாயாவென்று
சொல்லவில்லை தேவி பொறுத்திருந்தாள்
முப்புரமெரித்தவருடைய பாகத்தையும்
முடக்கி விட்டெக்ஞத்தை செய்தான் தக்ஷன்!
ஈசர்பாகத்தை முடக்கினதால் தேவி
இவன் பெண் என்பதை மாற்ற வேணுமென்று
விசையாய் அக்கினியிலே மறைந்து பார்வதியாக
வேறே அவதரித்தாள் சோபனம் சோபனம். - 48

இதைக்கேட்டு ஈசனும் தக்ஷன் தலையைக்கிள்ளி
எரித்துவிட்டெக்ஞம் நிறைவேற்றி விட்டு
வந்து இமயகிரி தடத்தில் கங்கைமுன்னே
வடமூலத்தே யோக தபசிருந்தார்
பர்வதராஜரும் நாரதர் சொல்லாலே
பார்வதி ருத்ராணி என்றறிந்து
பார்வதி தேவியைத் தகப்பனார் ஈசர்க்குப்
பணிவிடை செய்வித்தார் சோபனம் சோபனம். - 49

ஸ்வாமி இப்படியாகத் தவஞ்செய்யும் போது
தாருகாசுரன் சூரன் உண்டானான்
ஸ்வாமியின் பிள்ளையல்லாமல் ஒருவராலும்
சாவில்லை இவர்கட்கு வரத்தினாலே
தாருகாசூரனடி பொறுக்காமல் தேவர்கள்
ஸ்வாமி முன் மன்மதனை ஏவினார்
வாராய் மன்மதனே தேவியோடீசரை
வாழும்படிக்குச் செய்வாய் சோபனம் சோபனம். - 50

தேவாள் சொன்னபடி மன்மதன் பாணத்தால்
தேவதேவரைத் தொடுத்தடித்தான்
தேவர் கோபத்தினால் பார்த்து மன்மதனைத்
தகித்துச் சாம்பலாக்கினார் மூன்றாங்கண்ணால்
பயந்து பார்வதியம்மன் அதைக்கண்டு ஓடிப்போய்
பர்வதராஜன் சொல்லால் தபசிருந்தாள்.

மன்மதன் சாம்பலைப்பிசைந்து விச்வகர்மா
மனித உருவஞ் செய்தான் சோபனம் சோபனம். - 51

பண்டாசுரன் உற்பத்தியாகுதல்

சாம்பமூர்த்தியப்போ அம்ருத கடாக்ஷத்தால்
சாம்பல் பொம்மையைப் பார்த்தார்
சாம்பசிவனுடைய அம்ருத கடாக்ஷத்தால்
சாம்பல் புருஷன் ஜீவனோடெழுந்தான்
விச்வகர்மா அந்தக்குழந்தையைக் கொண்டுபோய்
விருப்பத்துடன் வளர்த்த பின்பு
வேண்டிய வரங்களை அடையும் பொருட்டவன்
ஈசனைப் பூஜித்தான் சோபனம் சோபனம். - 52

அறுபதினாயிரம் வருஷம் சாம்ராஜ்யமும்
அவனுக்குக் கொடுத்தார் பரமேச்வரர்
மற்றுமொருவர் அவனை ஜயிக்காமல்
வரத்தையும் கொடுத்து அனுப்பிவைத்தார்.
அவர் கோப அக்னியில் உண்டானதாலிவன்
அசுரன் ஆகினான்; இதைக் கண்டு பிரம்மா
அமர சத்துருவானான் பண்டுபோல என்றார்;
ஆகையால் பேர்பண்டன் சோபனம் சோபனம். - 53

பண்டாசுரனிப்படி உண்டானவுடனே
பாதாளத்தில் போன அசுராள் கேட்டு
கண்டக அசுராள் பண்டாசுரனை உடனே
கற்பித்தாள் பட்டணம் உண்டாக்கவே
மயனை வருத்திப் பண்டாசுரன் உடனே
மகேந்திரபுரிக்குத் தெற்குப் பக்கத்தில்
செய்யச் சொன்னான் சோணிதபுரத்தை, மயனும்
செய்தானதை; நன்றாய் சோபனம் சோபனம். - 54

பண்டாசுரன் அரசாட்சி

சுக்கிரபகவான் கொணர்ந்து கொடுத்தார் கிரீடம்
சிம்மாசனம் வெண்சாமரங்குடையும்
சுக்கிரன்போல் யோசனையுள்ள தம்பியான
விசுக்ரனை வலது தோளில் சிருஷ்டித்தான்;
இடது தோளில் தம்பி விஷங்கனை சிருஷ்டித்தான்;
இன்னுமொருத்தி தங்கை திமினி என்பாள்;
வடிவுள்ள நான்கு பெண்டாட்டி யுண்டவனுக்கு
வாதாபிமர்த்தனா சோபனம் சோபனம். - 55

அஷ்டமந்திரிமார்கள் மந்தராலோசனை சொல்ல
அவர்களைக்கொண்டு ராஜ்யம் நடத்துகிறான்
துஷ்ட அசுராளின் துர்புத்தி கேட்காமல்
சுக்கிராச்சாரி நித்தம் புத்திசொல்வார்
அதிதிபூஜை ஹோமம் சிவபூஜை நேமங்கள்
அசுராளும் செய்கின்றார் சுக்கிரன் சொல்லால்
மதியும் தர்மமாச்சு பண்டாசுரனுக்கு
வாழ்வு வந்தபொழுது சோபனம் சோபனம். - 56

பண்டாசுரனுக்குப் பலநாளைக்குப் பின்பு
கெட்டபுத்திவந்து தேவர்களைப்
பிடிக்கத்துவங்கினான்; வாஸவன் முதலாகப்
பிடித்துக்கொண்டு வந்து தன் கோட்டையில்
காவல் காக்கச் சொல்லிச் சேவகராகவே
கட்டளையிட்டான் தேவர்களை;
துஷ்டன் கையிலகப்பட்டு விழிக்கிறார்கள்
வில்வலாந்தகனே கேள் சோபனம் சோபனம். - 57

தங்கட்கு வினையைத் தேவாள் வருத்திக்கொண்டார்
தாருகாசுரணை வதைக்கவென்றே
சங்கரரிடத்தில் மன்மதனை ஏவப்போய்த்
தானே வலையில் விழும்புலியைப் போல,
ஸ்வாமி தபஸிற்குத் துரோகம் நினைத்ததால்
சத்துருவாகினான் பண்டாசுரன்
வம்பன் பண்டாசுரனை வதைப்பதற்கு
மனதில் நிச்சயித்தார்கள் சோபனம் சோபனம். - 58

நிச்சலப்படுகிற சங்கடமறிந்து
சத்துருஸம்ஹார மஹாவிஷ்ணுவும்
அச்சுதரும் மாயா சக்தியை வருத்தி
அசுரர்கள் மோகிக்கும் ரூபமதாய்ச்
சொல்வர் மஹாவிஷ்ணு; “தோழிமாயை நீயும்
துஷ்டன் பண்டாசுரன் தர்மங்களை
ஒன்றையும் அவர்கள் செய்யாமல் மோகிப்பித்து
உபத்திரவி போ“ என்றார் சோபனம் சோபனம். - 59

உத்தரவாலே மாயையும் தனக்கு
ஒப்பான எட்டுத் தோழிமாருடன்
உத்தியான வனத்திலே பண்டாசுரன் நித்தியம்
உதயத்தில் குளிக்கும் குளக்கரையில்
பச்சைக்கல்லிழைத்த படிக்கட்டின்மேலே
பாடுகிறாள் மாயை வீணையுடன்
பிச்சிக்கொடி மேலே குயில் கூவினாற்போல

பெண்கொடி பாடுகிறாள் சோபனம் சோபனம். - 60

நித்தியம் வருவது போல் மந்திரிமாருடன்
நீராடவந்தான் பண்டாசுரனும்
சித்திராங்கியான மங்கையைக் கண்டான்
தேன்மொழியாளுட பாட்டுங் கேட்டான்
மாய்கையை அடைந்தான் பண்டாசுரனும்
மந்திரிமார் எட்டுப் பெண்களைச் சேர்ந்தார்
மாய்கையுடன் அவன் மஞ்சத்தில் இருந்தான்
வாழ்வு தேவர்க்காச்சு சோபனம் சோபனம். - 61

மாய்கையாகிய மடுவில் விழுந்தான்
மறந்தான் பண்டாசுரன் சிவபூஜையை
வருஷங்கள் அறுபதினாயிரமும் பண்டை
வரமுங்கழிந்தது நிமிஷம் போலே
குடிலாக்ஷன் முதலான மந்திரிமார்களும்
கூடினார் இவன் போல மாய்கைகளை
அடித்துப் பறித்தாலும் ஆரோடிப்போனாலும்
அவனுக்குத் தெரியாது சோபனம் சோபனம். - 62

அந்த சமயத்தில் நாரதரோடிபப்போய்
அமராளுக்கு நல்ல புத்தி சொல்வர்
அசுரன் மந்தபுத்தி கண்டிந்த வேளையில்
(மஹா) தேவியை ஆராதனை செய்யுங்கள்
தேவி வந்தால் உங்கள் சங்கடங்கள் தீரும்
செய்யுங்கள் தபஸைத் தாமஸியாமல்
இப்படித் தேவர்க்கு புத்திசொல்லிவிட்டு
ஏகினார் நாரதர் சோபனம் சோபனம். - 63

தேவர்கள் அம்பிகையை ஜபத்தால் த்யானித்து ஹோமஞ்செய்தல்

தேவமுனிசொல்ல இந்திரனுடன் கூடச்
செய்கிறார் தேவர்கள் உக்கிரதபஸை
ஈச்வரியை நோக்கி வருஷம் பதினாயிரம்
இப்படி தேவர்கள் தபஞ்செய்தார்கள்
ஆஹார நித்திரை விட்டெல்லாத் தேவர்களும்
அதிகடினமான தபஸிருந்தார்
பகவதி ஈச்வரியாள் இதுவரைக்கும்
ப்ரத்யக்ஷமாகவில்லை சோபனம் சோபனம். - 64

அசுரகுருவும் தேவர் தபஸைக் கண்டு
அவருடமுதல் கொள்ளை போனதுபோல்
விசையாய் வந்து பண்டாசுரனிடம் சொல்லி

விக்கினஞ்செய்யச் சொன்னான் தேவர்கட்கு
சேதியைக் கேட்டவுடன் மாய்கையை விட்டு
சிம்மாசனத்தில் வந்து யோசித்தான்
வதஞ்செய்கிறோமென்று சேனையுடன் வந்தான்
வானவர் தங்களிடம் சோபனம் சோபனம். - 65

வந்திங்கே பார்க்கும் பொழுது தேவரைச் சுற்றி
மாய்கையாலே ஒரு கோட்டை கண்டான்
தந்திரஞ் செய்தான் கோட்டையைப் போர்த்திடச்
சரிப்படாமலேயவன் ஓடிப்போனான்
கோட்டையைக் கண்டு பயந்திங்கெ தேவாள்
கொடூரன் பண்டாசுரன் போட்டதென்றே
சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தம்மனை
சரணமானார் தேவர் சோபனம் சோபனம். - 66

பின்னுமந்தத்தேவர் எல்லோருமாய்க் கூடி
புத்தியால் ஒன்று நிச்சயித்தார்கள்
ஒன்று செய்வோம் தேவி ஜகத்திலே உண்டானால்
ஓடிவந்து நம்மை இரக்ஷிக்கட்டும்
இல்லையாகில் நாம் இவரவர் தேகத்தைக்
கணுக்கணுவாய்ச் செதித்து ஹோமஞ்செய்வோம்
நல்லக்கினி குண்டத்தில் உடம்புகளைத் தேவாள்
நறுக்கி ஹோமஞ் செய்தார் சோபனம் சோபனம். - 67

லலிதாம்பிகையின் அவதாரம்

கால்முதல் தோள்வரை ஹோமஞ்செய்து தேவாள்
கழுத்துடன் குதிக்க நிச்சயித்தார்கள்!
மின்னல்மலை போல அக்னி குண்டத்தில்
மின்னிக்கொண்டொரு காந்தியுண்டாயிற்று
ஆச்சரியத்துடன் தேவாள் தேஜஸைக் கண்டார்
அதற்குள்ளே ஸ்ரீசக்ர ரதத்தை கண்டார்
அழகான ஸ்ரீசக்ர ரதத்தின் மேல் லலிதா
அம்மன் அவதரித்தாள் சோபனம் சோபனம். - 68

வானுலகத்துத் தேவாள் தாபத்தைத் தூர்த்திட
வந்து லலிதை அவதாரமாய்
பட்டுக்குடை கவியச் சித்திரப்பொன்ரதம்
பளிச்பளிச் சென்று ஒளி திகழ
ஸ்ரீசக்ரராஜ ரதத்தினில் தேவியும்
சிங்கார ரூபமாய்க்காந்தி மின்ன
ஆலவட்டம் வெண்சாமரம் போடச்சகிகளும்
அக்கினிக் குண்டத்தின் நடுவில் வந்தாள் சோபனம் சோபனம். - 69

பத்மராகத்தினால் இருபாதங்களிலும்
பாதஸரம் பூலி கொலுசுகளும்
ஹம்சம்போலே அம்மன் நடையழகும் நல்ல
யானைத் துதிக்கைபோல் துடையழகும்
சிவந்த பூதாம்பரம் உடுத்தபின்தட்டும்
சிறுத்த இடையில் இரத்தின மேகலையும்
நவநூதம் போன்ற தொப்புள் சின்ன உதரத்தில்
அழகாய் மும்மடிப்புடன் சோபனம் சோபனம். - 70

தாமரை மொட்டுப்போல் தளதளென்று இரு
ஸ்தனங்களும் சரப்பளி முத்துஸரம்
கமுகு சங்குப்போலக் கழுத்தும் ஜவந்திகை
கட்டிய மாலைகளும் நான்குகையும்
நவரத்தினமிழைத்திட்ட வளையுங் கொலுசுடன்
நாலுகையில் கணையாழி மின்ன
நவக்கயிறும் கரும்பும் துரட்டியும் புஷ்பமும்
நான்கு கையிலுமுண்டு சோபனம் சோபனம். - 71

பவளம் போல் உதடும் குருக்கத்தி மொட்டுப்போல்
பல்லுகளின் ஒளிக் காந்திகளும்
கருநூலப் புஷ்பம்போல் விழியும் தாழம்பூப்போல்
காதுகளும் விற்போல் புருவங்களும்
அழகு சம்பக மொட்டுப்போல் மூக்கு நத்தும்
புல்லாக்கும் கண்ணாடிபோல் கன்னங்களும்
இருகாதில் ஓலைகுண்டலம் வாளிமுதலாய்
இலங்கும் சந்திரமுருகும் சோபனம் சோபனம். - 72

அர்த்தசந்திராகார நெற்றியில் சிந்தூரம்
அதி சிவப்பாம் மூன்றாங்கண்ணதுபோல்
அர்த்தசந்திரகலையும் சுட்டிராக்கொடியும்
அழகு நூளமான கேசத்தின் மேல்
சிந்தாமணி ரத்தினத்தாலே கிரூடம்
சிரஸிலே தரித்துக் கொண்டிருக்காளம்மன்
சந்தனம் கஸ்தூரி புனுகு பூமாலையும்
தரித்து மாதா வந்தாள் சோபனம் சோபனம். - 73

மண்டல பால அரக்கன் போலம்மன் வர்ணமும்
வளமுள்ள சந்திரகாந்தி சூதளமும்
கண்டவுடன் தேவியை கைகூப்பித் தேவர்கள்
கனகத்தடி போல் விழுந்து பணிந்தார்கள்
தேவர்களுடைய தேகரணத்தைக்கண்டு
ஸ்ரீலலிதை மெத்த இரக்கத்துடன்

அவ்வளவு பேரையும் அம்ருதக் கண்ணால் பார்த்து
அங்கக் குறைகள் தீர்த்தாள் சோபனம் சோபனம். - 74

திடமான தேகத்தை அடைந்தார்கள் தேவர்கள்
தேவியுடைய கிருபை அனுக்கிரஹத்தால்
அடிக்கடி நமஸ்கரித்து விட்டுக்கீர்வாணர்
அஞ்சலி பண்ணிஸ்துதி செய்கிறார்
ஓம் நமோ நாராயணியே பகவதி
உம்மைஸ்துதி செய்கின்றோம் அதிதிபுத்திராள்
இன்றுபோல் எங்களுடைய ஆபத்தெல்லாந் தீர்த்து
என்றும் எங்களை ரக்ஷி சோபனம் சோபனம். - 75

மூன்றுலகங்களையும் நான்கு வேதங்களையும்
முழுவதையும் பெற்றமாதா நீரே
வானுலகமும் ஸர்வ ராஜ்யாதிகாரமும்
வரமும் ஸாம்ராஜ்யாதிகாரமும் கொடுப்பது நீர்
ஏழுவகை பேதத்தின் எண்பத்திநான்கையும்
இரக்ஷிக்கும் தாயாரும் நீரேயம்மா
சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தோம் உமது
சரணாம்புஜங்களில் சோபனம் சோபனம். - 76

அதலவிதல ரஸாதல சுவர்க்கங்களிலும்
அம்பிகையின் தேக ஒளிகள் வீச
சுதையும் சுதாவுடன் அளகேசன் அக்கினி
சுரர்கருடர் கின்னர் சித்தர்களும்
ஹரிபிரம்ம ஈசருடன் எல்லாம் உனது ரூபம்
யாராலே ஸ்தோத்திரம் செய்து முற்றும்
லேசம் சொன்னோம் மஹிமை லக்ஷங்கோடியுள்ளதில்
லலிதைக்கு நமஸ்காரம் சோபனம் சோபனம். - 77

லலிதாம்பாள் தேவர்களுக்கு அபயம் அளித்தல்

ஸ்துதியாலே மெத்தமனங் குளிர்ந்தீச்வரி
சொல்லுவாள் திரும்பவும் கீர்வாணர்க்கு
இன்றுமுதல் பயத்தைத் தூரவிட்டு விடுங்கள்
இந்த பண்டாசுரன் நமக்குப் பஞ்சு
அரை நிமிஷத்தில் பண்டாசுரப் புழுவை
அக்கினி எரித்தாற்போல் வதைத்திடுவோம்
ஒருவாக்கிற்கு மறுசொல்லில்லை நமக்கு
உங்கட்கே மங்களம் சோபனம் சோபனம். - 78

லலிதாம்பாள் கல்யாணம்

அம்மனும் அவதாரமானதை யறிந்து
அப்போது பிரம்மா விஷ்ணு ருத்ரன் வந்தார்
மும்மூர்த்திகளுடன் முனிவர்கள் கந்தர்வர்
கின்னரர் கிம்புருடர் அப்ஸரஸும்
வைரவர் க்ஷேத்ரபாலர் கந்தன் கணபதி
எட்டுதிக்குப் பாலரும் சக்திகளும்
வாராஹி சாமுண்டி மாதங்கி முதலேழு
மாதாக்களும் வந்தார் சோபனம் சோபனம். - 79

சகலரும் வந்து லலிதா தேவியுடைய
சன்னதி நிரம்பி இருந்தார்கள்
மஹாதேவியை நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு
வாழ்த்தி ஸ்துதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்
நான்முகர் ஆக்ஞையால் தேவிக்கு மண்டபம்
நல்ல சிற்பி விச்வகர்மாவினால்
ராஜேச்வரிக்கும் இசைந்தாப்போலவே கிரஹம்
நிர்மாணஞ் செய்து வைத்தார் சோபனம் சோபனம். - 80

அம்மன் கிருபையாலே விச்வகர்மாவும்
அழகான புரங்களும் சபைகளுடன்
சிந்தாமணி ரத்னம் பளபளவென்று மின்ன
ஸிம்ஹாஸனம் உண்டுபண்ணி வைத்தான்
பட்டண அமைப்பையும் அம்மன் தன் அழகையும்
பார்த்து பிரம்மதேவர் யோசிக்கின்றார்
நாட்டுக்குப்பதியான அம்மனுக்கிப்போ
நாயகர் வேண்டுமே சோபனம் சோபனம். - 81

தேவிக்கு கணவனார் ஈசர் அல்லாமல்
ஜகத்திலே வேறே ஒருவரில்லை
அவருக்கோ ஆனால் சுடலையில் இருப்பு
அரவமும் எழும்புமே ஆபரணம்
சாம்பலும் பூசி சடையும்தரித்து
தலைமண்டை யோட்டையுங் கையில்கொண்டு
அம்பலத்தாடினார் இவருக்குக் கணவராய்
ஆகுவதெப்படி சோபனம் சோபனம். - 82

இப்படிப்பிரம்மா மனதிலெண்ணியதை
ஈசர் அறிந்து நல்ல ஒளியுடனே
முப்பதுகோடி மன்மதாகார ரூபமாய்
வேஷந்தரித்ததி ஸுந்தரமாய்
மகுடகுண்டலத்துடன் அழகு பூதாம்பரமும்
மார்பில் சந்தனம் முத்துமாலையுடன்
மோகனவேஷந் தரித்திருந்தபடி தேவி

முன்னே நின்றாரூசன் சோபனம் சோபனம். - 83

நின்ற நிலையில் அதிஸுந்தரமான
லலிதாதேவிக்கு இசைந்த அழகும்
என்றும் பதினாறு வயதுந் தரித்துக்கொண்டு
இருக்கின்ற ஈச்வரரைக் கண்டு பிரம்மா
காமேச்வரரென்று பேருமிட்டவரும்
கண்ணாட்டி லலிதேச்வரி தேவிக்கும்
ஓமென்று இவர்கள் இரண்டுபேருக்கும் இப்போ
விவாஹஞ்செய்யலாமென்றார் சோபனம் சோபனம். - 84

கமலாஸனருடைய ஆக்கினையால் விச்வ
கர்மாவும் மயனும் இருபேருமாய்
காமனூயமாய் ஸ்வர்ண ரத்னங்களாலே
கல்யாண மண்டபம் உண்டாக்கினர்
வாழை, கமுகு, கரும்பு, பூச்சரங்களும்
வாடாதமாலையும் நிறைத்தார்கள்
கொழுந்து, பிச்சி, மரு, குடமல்லி, இருவாக்ஷி
கோலாஹலம் செய்தார் சோபனம் சோபனம். - 85

சோடித்துக் கல்யாணத்துக்கெல்லாம் பிரம்மாவும்
கோவிந்தருடைய சம்மதத்தாலே
ஒடுக்க வணக்கமாய் அம்மனைப் பார்த்து
உம்மைக் கணவருடன் பார்ப்போமென்றார்
மாதாவும் தன்னுடைய கழுத்திலிருந்ததொரு
மாலையைக் கழற்றி அம்பலத்தில் போட்டாள்
நாதர் காமேச்வரர் கழுத்திலந்தமாலை
ராஜியாய் சேர்ந்தது சோபனம் சோபனம். - 86

கூர்வாணர் வாத்தியம் பதினெட்டும் முழக்கினார்
கூர்வாணர் புஷ்ப வருஷஞ்சொரிந்தார்
ஊர்வசி முதலானோர் நர்த்தனஞ் செய்தார்கள்.
உடனே கல்யாண வேஷம் தரித்தாள்
ஈசருந் தேவியும் மாலையிட்டார்கள்
இருவரும் இருந்து கன்னூஞ்சல் ஆட
வாஸுதேவராலே உமையவளை தாரை
வார்க்கச் சொன்னார் பிரம்மா சோபனம் சோபனம். - 87

பத்மாசனர் சொல்லால் நல்ல முஹூர்த்தத்தில்
பரிமளிக்கும் தேவஸபை நடுவே
பத்தினியுடன் கூட விஷ்ணு காமேச்வரருக்குப்
பக்தியாய் மதுவர்க்கந் தான்கொடுத்தார்
காமேச்வரருக்கு லலிதேச்வரியை

கன்னிகா தானம் செய்தார் மகாவிஷ்ணுவும்
காமேச்வரரும் திருமங்கல்ய தாரணம்
கட்டினார் லலிதைக்கு சோபனம் சோபனம். - 88

நெய்யால் ஹோமஞ் செய்து பாணிக்கிரஹணஞ் செய்து
ஈசர் அம்மனை அம்மி ஏற்றினார்
மெய்யாக அக்னியை மூன்று தரஞ்சுற்றி
முக்கண்ணர் பொறியினால் ஹோமஞ் செய்தார்
காமேச்வரரும் லலிதேச்வரியைத்தான்
கல்யாணஞ் செய்து கொண்டார் ஸுகமாய்
பூமி முதல் மூன்று லோகத்தவர்களும்
புகழ்ந்தார்கள் அகஸ்தியரே சோபனம் சோபனம். - 89

காமேச்வரருக்குங் காமேச்வரிக்கும்
கரும்பு வில்லுகளைக் கொடுத்தார் பிரம்மா!
பூமீசர் விஷ்ணுகொடுத்தாருடனே
புஷ்பபாணங்களை இருபேருக்கும்
வருணன் கொடுத்தான் பாசம் விச்வகர்மா
வாழ்த்திக் கொடுத்தான் இரண்டு துரட்டிகளை
உறங்காமல் அக்னி வாயுவுங் கொடுத்தார்கள்
ஒளியான அஸ்திரங்கள் சோபனம் சோபனம். - 90

அவரவராலேயான அஸ்திரங்களை
அம்பிகை முன் வைத்தார் அமரரெல்லாம்
கல்யாணம் ஆனபின் ஸாம்ராஜ்ய அபிஷேகம்
காமேச்வரருக்கும் காமேச்வரிக்கும்
பட்டாபிஷேகத்தை செய்தார் தேவரெல்லாம்
பரிபாலனஞ் செய்து ரக்ஷிக்கவே
பட்டணப்ரவேசத்துக்குப் புஷ்பவிமானத்தைப்
பத்மாஸனர் செய்தார் சோபனம் சோபனம். - 91

பதினெட்டு வாத்தியம் மத்தளம் தாளங்கள்
பாட்டுப் புல்லாங்குழல் கேளிக்கையும்
மதயானை குதிரையும் கொடியாலவட்டமும்
வரிசையாய் முனிவரும் ஸ்தோத்தரிக்க
சோடித்து அம்மனையும் காமேச்வரரையும்
கோஷித்து விமானத்திலேற்றி வைத்துச்
கோஷமாய் தெருவூதி வரும்போது ஹாரத்தி
கோதையர் எடுத்தார்கள் சோபனம் சோபனம். - 92

தேவி பண்டாஸுரன் மேல் யுத்தத்திற்குப் புறப்படுதல்

ரஜாக்கிரஹத்தில் வந்து சிம்ஹாசனத்தில்

நாதரோடுகூட இருந்தாள் தேவி
யாசித்த பேர்க்கெல்லாம் அபீஷ்ட வரங்களைப்
பார்த்துக் கொடுத்தாள் அமிருதக்கண்ணால்
காமாக்ஷி என்ற பேர் கொடுத்துப் பிரம்மதேவாள்
காத்திருந்தாள் பதினாயிரம் வருஷம்
தேவியின் சந்நிதியில் தேவாள் காத்திருப்பதை
தேவியிடஞ் சொன்னார் நாரதர் சோபனம் சோபனம். - 93

ஸூரமுனி வேண்டுதலால் தேவர் கிரஹங்களுக்குச்
சொல்லியனுப்பினாள் அம்பிகையும்
வரத்தாலே மதங்கொண்ட பண்டாஸூரனையினி
வதைக்க வேணுமென்று ஈச்வரியாள்
ரதகஜ துரக பதாதிகளுடன் கடல்
அலை போலே வருகின்றாள் சேனையுடன்
சதுரங்கமான சக்தி சேனைகளுடனே
சங்கரி வருகிறாள் சோபனம் சோபனம். - 94

ஸ்ரீசக்ர ராஜரதத்திற் கொன்பது தட்டு
சிங்கார உருளைகள் நான்கு வேதம்
பூஜ்யமான தர்மார்த்த காமமோக்ஷம்
புனிதமான நான்கு குதிரைகளாம்
ஆனந்தக்கொடிமரம் அதற்கு மேலழகாய்
ஐந்து யோசனை யகலம் முத்துக்குடை
முன்னூறு தேர்ப்படை முழுதுஞ் சக்திகள் வாராள்
முழுத்தேரும் தேவிக்குச் சோபனம் சோபனம். - 95

அம்மன் தொரட்டியிலிருந்துமொரு தேவி
ஸம்பத்கரி என்று உண்டானாள்
நன்மைக்காகவே பின்னும் அச்வாரூடையுதித்தாள்
நாகபாசத்திலே உண்டாகி
யானைகள் ஸம்பத்கரிக்குச் சேனையாம்
அச்வாரூடைக்குக் குதிரைகளாம்
தாயார் மந்திரிணியுடைய ஸ்ரீசக்கரத்தில்
தட்டுகள் ஏழுண்டு சோபனம் சோபனம். - 96

மந்திரிணி தேரிலும் ஸ்ரீசக்ரம் போலவே
மஹாசக்திதேவிகள் நிறைந்திருக்காள்
விந்தையாய் பதினாறு நாமத்தால் தேவர்கள்
மந்திரிணியை ஸ்தோத்திரங்கள் செய்தார்
சியாமளையுடைய திருக்கையிலிருந்து
தானும் பாணத்தோடொரு கோதண்டத்தை
நமஸ்கரித்தம்மனிடம் வாங்கியே மந்திரிணி
நாயகி வருகிறாள் சோபனம் சோபனம். - 97

தார்க்கதண்டநாதை ஸ்ரீசக்ரத்தேருக்குத்
திட்டமாக ஐந்து தட்டுக்களும்
கர்க்கிகளான துர்க்கைகளும் அக்னி
துர்க்கைகளும் வன துர்க்கைகளும்
தர்க்கமில்லா நல்லவர்க்கங்களான ரண
அரக்கிகளும் மிக நிஷ்களமாய்
அர்க்கவர்ணிகள் பல வர்க்கங்களால் எங்கும்
எக்காலும் தற்காப்பாள் சோபனம் சோபனம். - 98

வாராஹி தேரிலும் சக்திகள் இருக்கின்றனர்
வாராஹிப் போன்ற பராக்கிரமாய்க்
கோரமஹிஷம் மிருகம் சிம்ஹம் யாளிமேல்
கூடவருகிறார் சக்திகளும்
தண்டெடுத்துவரும் வாராஹியைப் போற்றி
அப்ஸரஸ்திரீகளும் தேவர்களும்
கண்டு பன்னிரண்டு நாமத்தால் வாராஹியைக்
கைகூப்பி ஸ்துதிக்கின்றனர் சோபனம் சோபனம். - 99

இருபத்தைந்து நாமத்தாலே ஸ்ரீதேவியை
எல்லா தேவாளும் ஸ்துதிசெய்கின்றார்
ஒருவருக்கும் சொல்லக்கூடாது இதுகளை
உனக்குச் சொன்னோம் தன்யன் ஆனதினால்
இன்னுங்கேள் சொல்வோம் இனிமேற்றான் யுத்தங்கள்
இப்படி ஜகன்மாதா வருகிறாள்
பின்னுஞ் சக்திசேனை வருகின்றதைக் கேட்டால்
பில்லி சூன்யந்தீரும் சோபனம் சோபனம். - 100

குந்தம் ஈட்டி வாள் பரசு பட்டயம் கத்தி
கோடாலி வில்லம்பு உலக்கைகளும்
மந்திரவாள் சூலம் கலப்பை முசலத்துடன்
வட்டக்கத்திகள் வெட்டுக்கத்திகளும்
வஜ்ஜிரஞ்சமுதாடு கதைகள் பல்லயமும்
பாணம் பாசம் சக்ராயுதமும் கொண்டு
வஜ்ஜிரமாகிய மந்திரிணி வாராஹி சேனையும்
வருகின்றதிப்படிச் சோபனம் சோபனம். - 101

பச்சைவர்ணி கூறுபச்சை வர்ணிபொது
பிச்சித் தொங்கல் வர்ணி மஞ்சள் வர்ணி
முச்சந்திவர்ணி முழுதும் நீலவர்ணி
மிச்சமுள்ள ஐந்து வர்ணிகளும்
துர்க்கை பிடாரியும் சடைச்சிகளும்
துய்ய வடிவுள்ள கேசிகளும்

கர்க்கியும் காளியும் இளங்கோபாளியும்
காளமேகம் போல் வாராள் சோபனம் சோபனம். - 102

பத்ரகாளிகள் ரணபத்ரகாளிகள், வீர
மர்த்தன காளிகள் ருத்ர காளிகளும்
நெற்றியில் நெருப்புகள் உள்ள காளிகளும்
சுற்றி வட்டமாய் வந்துறுமிக்கொண்டு
அஷ்டநாகங்கள் அவர்களுக்காபரணம்
அல்லாமலும் ரத்னக்ரீடமுதல்
பட்டையரை ஞாண் ஒட்டியானஞ் சலங்கை முதல்
பணிகளும் அவர்க்குண்டு சோபனம் சோபனம். - 103

கையில் முறுக்குவளை கணையாழி மோதிரம்
கனத்த கொங்கைக் கவசமும் சரப்பளியும்
துய்யவர்ணப்பட்டு துலங்கும் தோடுத் தக்கை
சோபிதமாய்த் தொங்கும் முருகுமுதல்
சந்திரப்ரபை சூரியப்ரபை தலயில் பின்னல்
சதுரான ராக்கொடி குஞ்சலமுங் கொட்டை
சிந்தூர சக்திகள் சுபசகுனங்கண்டு
தொகை தொகையாய் வாராள் சோபனம் சோபனம்.- 104

இன்னமுண்டு வைரவாள் பூதகணங்கள்
இந்தச்சேனை எண்ணத் தொகைகள் இல்லை
சொன்னோ மின்னம் இவர் வாகனங்களைக்கேள்
தொகையில்லாத்தேர்களும் யானைகளும்
வாயுவேகமான வேகக் குதிரைகளும்
ஆயிரங்கோடி சிம்ம வாகனமும்
வாயுகருடனொக்கும் பூதங்கள் முதலாய்
வாகனங்களில் வாராள் சோபனம் சோபனம். - 105

ஆலவட்டம் வெண்கத்திக் குடைகள் கொடிகள்கொண்டு
அசுராள்மேல் கோபிஷ்டைகளாகக்
கோலாகலமாக யுத்த பேரிவாத்யம் முழங்க
கொடி பறக்க அணியணியாய் வாராள்
தேவ வாத்தியம் முழங்க கந்தர்வர் கானம் பண்ண
தேவதாஸிகள் நாட்டியமாடிவர
தூயமுனிவர் மலர்சொரிய லலிதேச்வரி
சுகத்துடன் வருகிறாள் சோபனம் சோபனம். - 106

தேவி யுத்தத்திற்கு வருகின்றதைக் கேட்டு
திடுக்கிட்டு பண்டாசுரன் சபையில்
கோபத்துடனே சிம்ஹாசனத்திலிருந்து
கூடிய அஸுராளோடு யோசித்தான்

இடிபோல அட்டகாசஞ்செய்தான் கோட்டை வாசல்கள்
எல்லாவற்றிலும் காவல் வைக்கச் சொன்னான்
குடிலாக்ஷன் மந்திரியை யுத்தத்திற்கனுப்பினான்
கோபிஷ்டை லலிதையுடன் சோபனம் சோபனம். - 107

அசுரபதியுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு மந்திரி
அதிகசைன்யஞ் சேனாதிபதிகளுடன்
இசைந்து நாற்பது அக்ஷௌஹினி சேனைகளைக் கொண்டு
எல்லா வாசல்களையும் காக்கச்சொன்னான்
துர்மதனை யுத்தத்திற்குப் போகும் படிக்குச்
சொல்லியனுப்பினான் சேனையுடன்
துர்மதனை சம்பத்கரியம்மன் வதைத்து
நிர்மூலமாக்கினாள் சோபனம் சோபனம். - 108

உரண்டி சம்பத்கரியால் உருண்டான் துர்மதனென்று
மருண்டு வந்தஸுரர்கள் முறையிட்டார்கள்
வெகுண்டு பண்டாஸுரன் குண்டனையனுப்பினான்
உருண்டான் அவனும் அச்வாரூடையாலே
புரண்டான் குண்டனென்று தப்பி ஓடிவந்தபேர்
மருண்ட பண்டனிடம் மிரண்டு சொன்னார்
கரண்டி எண்ணெயைக் காய்ச்சி வெந்த புண்ணில் விட்டார் போல்
கலங்கினான் பண்டனும் சோபனம் சோபனம். - 109

கரங்கர் முதலைந்து சேனாதிபதிகளையும்
துரங்காதி சேனையோடனுப்பி வைத்தான்
கடுவிஷமாயையையும் சர்ப்பேணி பிசாசையும்
துரங்கனோடுகூட அனுப்பி வைத்தான்
பாவி சர்ப்பேணி அசுரன் ஆக்கினையினாலே
பாம்புகளைப் பெற்றாள் தன் தேகத்தால்
ஏவினாள் பாம்புகளைச் சர்ப்பேணிச் சக்திகள் மேல்
எல்லாச் சக்திகட்கும் ஜயம் சோபனம் சோபனம். - 110

விதவித சர்ப்பங்கள் விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டு
விழுந்ததுகள் சக்தி சேனையின் மேல்
இதைக்கண்டு நகுலியம்மன் கருடன் தோளில்
இருந்ததி வேகமாய் ஓடிவந்து
பாம்புக்கு மிருத்யுவாம் கீரிப்பிள்ளைகளை
பல்லுகளிலிருந்து விழவடித்தாள்
அம்மெட்டுப் பாம்பையும் துண்டாக்கியது
அம்மன் கீரிப்பிள்ளைகள் சோபனம் சோபனம். - 111

சூறிக்கொண்டு கீரிப்பிள்ளைகள் ஒன்றாய்க் கூடி
சேனை யானை குதிரை அசுராள் மேலே

ஏறிப்பிடித்துக் கடித்தக்ஷௌஹிணிகள்
எல்லா அசுரப் பேயையும் நொறுக்கித்துகள்
ஐந்து கரங்கள் கழுத்துகளையும்
பிஞ்சு போல் நறுக்கினாள் நகுலேச்வரி
அஞ்சாத நகுலிக்கு அங்கே தேவிமணியும்
அம்மன் மந்திரிணி ஈந்தாள் சோபனம் சோபனம். - 112

இவர்போன பின்பு பண்டாஸுரனனுப்பினான்
ஏழு பிலாஸ்கரர் மந்திரிராணுவமும்
அவர் கண்ணில் சூரியனை வருத்தி வரத்தாலே
அம்மன் சேனையை ஸ்தம்பிக்கச் செய்தான்
பிலாஸ்கரர் ஸ்தம்பனத்தைக் கண்டு தேவியின்
ஆக்கினையினால் தண்டனி விசையாய் வந்தாள்
குருடாகி முன்னெழு மந்திரி தலைகளைக்
கொய்து மாலை தரித்தாள் சோபனம் சோபனம். - 113

மடிந்தார் மந்திரி என்று கேட்டுப் பண்டாசுரன்
வந்து தம்பிமார்களுடன் யோசித்துக்
குடிலாக்ஷனை பின்னுஞ் சேனையோடனுப்பினான்
கொட்டிப் பெரிய யுத்தம் பண்ணச் சொன்னான்
லலிதையைப் பிடித்துக் கொண்டு வரச்சொல்லி
ஒளித்தனுப்பினான் தம்பி விஷங்கனையும்
களவு செய்யச் சொன்னான் பதினைந்தஸுராளுடன்
காமேச்வரிக்கு ஜயம் சோபனம் சோபனம். - 114

அஸ்தமித்த பின்னே மலகன் முதல்
பதினைந்து அசுராளோடே மெள்ள வந்து
சுற்றிலும் பதினைந்து அக்ஷௌஹிணியால் தேரைச்
சுற்றி வளைத்துக்கொண்டான்; விஷங்கனப்போ
தேரின் முதல் தட்டில் இருக்கின்ற சக்திகள்
தேவிக்கு முறையிட்டு அலறினார்கள்
கோரமாய்க் குடிலாக்ஷன் யுத்தஞ் செய்கிறான்
குறைவில்லை லலிதைக்கு சோபனம் சோபனம். - 115

பின்னே கள்ளர் வந்து செய்யுங் கலகத்தைப்
புரட்டுச் செய்கையைத் தேவியறியாமல்
முன்னே தண்டநாதைச் செய்கின்ற சண்டையின்
வேடிக்கை பார்த்தம்ம னிருந்துவிட்டாள்
துரோகி விஷங்கன் ஒரு பாணத்தால் தேரின்
துலங்குக் கொடி தன்னை அறுத்து விட்டான்
வேகமாய்ப் புருவங்களை அம்மன் கோபத்தால்
வில்லுப்போல் வளைத்தாள் சோபனம் சோபனம். - 116

மாதா முகத்தினுட கோபத்திலிருந்த
மானிகள் பதினைந்து காமேச்வரிகள்
பாதக அசுரனைக் கொள்ள அம்மனனுப்ப
புறப்பட்டாள் ஜ்வாலாமாலினி முதல்
மலகன் முதற் பதினைந்தசுராளையும்
வந்த சேனையைக் கொன்றாள் காமேச்வரிகள்
மெலிந்த விஷங்கனைக் கொல்லாமல் துரத்தியே
லலிதையின் முன்வந்தார் சோபனம் சோபனம். - 117

குடிலாக்ஷனையும் துரத்தினாள் வாராஹி
கூடிவந்த அசுராளைக் கொன்றாள்
விடியற்காலங்கண்டு விஷங்கன் செய்ததுகளை
விசையாய் மந்திரிணி தண்டநாதையுமாய்
அம்பாளிடத்தில் சொல்லி ஜ்வாலாமலினியாலே
அக்கினிக் கோட்டையைப் போடச் சொன்னாள்
தென்புறம் வூதியொரு யோஜனை வாசலில்
ஸ்தம்பினியும் காவல் சோபனம் சோபனம். - 118

முப்பது யோஜனை உயரமுள்ளக் கோட்டை
முழுவதும் நூறு யோஜனை சுற்றளவு
இப்படி ஶ்ரீசக்ரததேருஞ் சேனையுங் கொண்டு
இருக்கின்றார் சக்திகள் தூக்கோட்டைக்குள்
தம்பியும் மந்திரியும் தப்பி வந்ததையும்
சலியாத தூக்கோட்டை மஹிமை கேட்டு
அன்பாய் முப்பது பிள்ளைகளைப் பண்டன் சண்டைக்கு
அனுப்பினான் தேவி மேல் சோபனம் சோபனம். - 119

லலிதகுமாரியாகிய பாலாம்பிகையால் பண்டபுத்திராள் வதம்

பண்டபுத்ராள் சண்டைக்கு வந்ததைக் கண்டு
பாலாம்பாளைத் தேவி அனுப்பி வைத்தாள்
கண்டித ரதத்தினில் ஏறிக் கொண்டு வந்தாள்
தண்டினி மந்திரிணி துணையாய் வந்தாள்
பண்டபுத்ராளையும் வந்த அசுராளையும்
கண்டங் கண்டமாய் சேதித்து துண்டமிட்டாள்
மண்டலம் புகழத் தேவாள் புகழ்மாலை
மாதா அருகில் வந்தாள் சோபனம் சோபனம். - 120

விநாயகமூர்த்தியால் விக்னயந்திரமழிதல்

பாலாதேவி கையால் பிள்ளைகள் மாண்டதைப்
பண்டன் கேட்டுப்புலம்பி அழுதான் மெத்த
கொலைப் பாதகன் விக்னயந்திரஞ்ச் செய்யச் சொல்லிக்

கொடூரன் விசுக்கிரனை அனுப்பி வைத்தான்
துஷ்ட விசுக்கிரன் அக்னிக் கோட்டையில் வந்து
சுற்றி உள்ளே போகமாட்டாதே
கெட்டவன் பாறையில் எட்டுத் தேவதேயந்திரம்
சூறி ஏவினான் கேளும் சோபனம் சோபனம். - 121

யந்திரத்தால் சக்திகள் புத்தி மயங்கியே
எல்லோரும் ஸ்தம்பித்து இருந்தார்கள்
தண்டினி மந்திரிணி அம்பாளிடத்திற்குச் சொல்ல
மாதாவும் காமேசர் முகத்தைப் பார்த்தாள்
சக்தி கணபதி சுத்த லக்ஷணத்துடன்
திடுமென்று குதித்து வந்து யந்திரத்தைக்
குத்தித்தன் கொம்பாலே தூளாய்ப் பறக்க விட்ட
குஞ்ஜர முகர்க்குச் சோபனம் சோபனம். - 122

காதாலேழுகோடி சேனைகளையும்
கணபதியுமப்போ உண்டாக்கி
அறுபத்தியாறு சேனாதிபதிகளையும் சிருஷ்டித்து
அந்த விசுக்கிரன் சேனைகளை
அடியோடு வதைத்து அவன் சேனாதிபதியாம்
யானைமுகாசுரனையும் வதைத்தார்
அம்பாள் வரங்கொடுத்தாள் கணபதிக்கப்போ
அனைவரும் பூஜிக்கச் சோபனம் சோபனம். - 123

பண்டாசுரன் தம்பிகள் இருவரின் கதை

சக்திகளுக்குமப்போ புத்தி தெளிந்தது
தமையன் முன் ஓடிப்போனான் விசுக்கிரன்
பித்தன் பண்டாசுரன் விசுக்கிர விஷங்கனைப்
பின்னுமனுப்பினான் ஜயிக்கச் சொல்லி
இருவரும் நானூறு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன்
எல்லாச் சேனாதிபதிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு
ஆடம்பரமாய் அக்னிக்கோட்டை வாசலில் வந்தார்
அந்தச் சக்திகளுக்குச் சோபனம் சோபனம். - 124

விஷங்கனோடெதிர்த்தாள் மந்திரிணியும் பொல்லா
விசுக்கிரனை எதிர்த்தாள் வாராஹிதேவி
அச்வாரூடை முதலான பேரெதிர்த்தாள்
அந்தச் சேனைகளக்ஷௌஹிணிகளையும்
வஞ்சக விசுக்கிரன் பாண வருஷத்தால்
வாடி மெலிந்து சக்தி சேனைகளும்
அம்பாளின் சேனைகள் அஸ்த்திரத்தின் தாபத்தால்
அம்மனை வேண்டினார் சோபனம் சோபனம் - 125

மந்திரிணி உரையாலே வாராஹி சிந்துவைச்
சக்திகள் தாபந்தீர அழைத்தாள்
வந்து சொரிந்தது சுத்த கங்கா தீர்த்தம்
வாரணத்துக்கைப்போல் இரண்டு சாமம்
வேண்டிய மட்டும் குடித்தே சக்திகளெல்லாம்
வெகு தாகந்தீர்ந்து பலமடைந்து
தேகக்களைகள் தீர்ந்து சக்தி சேனைகளெல்லாம்
ஜயத்துடன் எதிர்த்தார்கள் சோபனம் சோபனம் - 126

வந்த அக்ஷௌஹிணி தனில் ஒற்றைப் பங்கையும்
மந்திரிணி வதைத்தாள் விஷங்கனையும்
சூறிக்கொண்டு வதைத்தாள் மற்றொற்றைப்பங்கை
வாராஹி வதைத்தாள் விசுக்ரனையும்
வந்த சேனைகளின் மற்ற ஒரு பங்கையும்
மருண்டிட வதைத்தாள் அச்வாரூடை
அறிந்துகொள் மூன்று நாள் யுத்தம் முடிந்ததினி
அம்மனுக்கே ஜயம் சோபனம் சோபனம் - 127

பண்டாஸுரன் யுத்தத்திற்கு வருதல்

சேனாதிபதிகள் முதல் தம்பிகள் வரைக்கும்
செலவாய்ப் போனதைக் கேட்டுப் பண்டாஸுரன்
மானங்கெட்டவன் இன்னும் பின்னதி கோபமாய்
மஹேச்வரியை வைது திட்டிக்கொண்டு
கடித்துக் கொண்டான் பற்களையும் உதட்டையும்
கண்களிலே அனல்பொறி பறக்கக்
குடிலாக்ஷனைப் பார்த்து ஆக்கினை செய்கின்றான்
கிப்பக்குழந்தாய் கேள் சோபனம் சோபனம் - 128

கேளாய் குடிலாக்ஷா லலிதை யென்பாளொருத்தி
கேடு செய்தாள் நமக்கினியவளை
வாளாலே லேசுலேசாகவே கொய்கின்றோம்
வரவிடுவாய் என்றன் சேனையெல்லாம்
மிச்சம் மீதியாயுள்ள சேனையெல்லாம்
பெண்கள் தவிர மற்றப் பேர்களும் புறப்பட்டார்
பெண்கொடி லலிதைக்கு (ஜயம்) சோபனம் சோபனம் - 129

கழுதை கட்டின தேர்கள் குதிரை கட்டின தேரும்
கடுவாய்க் கரடி சிம்மம் ஒட்டை முதல்
கழுகுக்கொடி கோழி காக்காய் பருந்து முதல்
கரும்பன்றி செந்நாய்கள் பாம்புகளும்
பூதப்பிரேத வேதாள வாகனத்திலும்

பின்னும் அனேக வாகனத்திலும்
விதவிதமாயாயுதங்கொண்டு வருகின்றான்
விச்வேச்வரிக்கு ஜயம் சோபனம் சோபனம் - 130

இரண்டாயிரத் திருநூற்றைம் பத்தஞ்சக்ஷௌஹிணி
சேனைகள் தன்னை நடத்திக்கொண்டு
பண்டாஸுரனுந் தேரிலேறியே புறப்பட்டான்
அபசகுனங்கண்டார் அசுராளங்கே
முன் பூமி நடுங்கிற்று ஆகாயத்திலிருந்து
முன் விழுந்தது ரத்தஞ் சோனையாக
கொம்பானைகளுடைய கொம்புகள் முறிந்தன
குலநாதைக்கே ஜயம் சோபனம் சோபனம் - 131

எந்த உற்பாதமும் எண்ணாமல் வருகின்றான்
இலவம்பஞ்சு காற்றில் பறக்கின்றாப்போல்
பொல்லாத காலத்தில் பண்டாஸுரன் சேனை
புறப்பட்ட தம்மனை ஜயிக்கவென்றே
துஷ்டப்பண்டாஸுரன் வருவதைக் கண்டு
சூரிய சந்திரன் ஏழு சமுத்திரமும்
அஷ்டதிக் கஜங்களும் அலறி நடுங்கிற்று
அம்மனுக்கே ஜயம் சோபனம் சோபனம் - 132

லலிதாம்பிகையுடன் பண்டாஸுரன் யுத்தம் செய்தல்

இப்படி பண்டாஸுரன் வந்து சேனையை
ஏவினான் சக்தி சேனையை அடிக்க
அப்போ சக்திகள் கண்டு அதிகோபத்துடனே
அக்கினிக் கோட்டைக்கு வெளியில் வந்தாள்
மஹாராஜராஜேச்வரி லலிதாம்பிகை
வம்பன் பண்டாஸுரன் வருகை கண்டு
ஓஹோ இவனே வேறுவெல்வாரில்லை - என்று
யுத்தமுனையில் வந்தாள் சோபனம் சோபனம் - 133

அக்கினிக்கோட்டைக்கு வெளியில் வந்தாள் - ஸ்ரீ
சக்கரத்தில் சுப சகுனங் கண்டாள்
ஒப்பற்ற அசுராள் தம்பட்ட முரசுகள்
உக்கிரமாய்க் கொம்புகள் ஊதிக்கொண்டு
சக்திதேவிகளை அசுரர்கள் எல்லோரும்
சண்டை பிடித்தடிக்கத் துவங்கினார்கள்
சக்திதேவியர்கள் அப்போ அசுர சேனைகளை
சம்கரிக்கின்றார்கள் சோபனம் சோபனம் - 134

சுற்றிலுந்தேவிகள் அசுரசேனைகளைச்

சுற்றிப்பிடித்திழுத்துக் கத்தியாலே
குத்துகின்றாள் சிவசக்தி ஈட்டிகளாலே
பொத்தென்று தலைவிழ வெட்டுகின்றாள்
செண்டுசெண்டாய் யானை துண்டந் துண்டமாய் விழக்
கண்டங் கண்டமாய்க் குதிரைகள் விழக்
கண்டங்கண்டமாய்க் குதிரைகள் விழ
மண்டைகளும் அசுராள் உடல்களும் உருளுது
மஹாதேவிக்கே ஜயம் சோபனம் சோபனம் - 135

சக்திகள் அசுரசேனைகளே எல்லாம்
சம்ஹரிக்க யுத்த பூமிதனில்
அசுராள் தேகத்தினின்றும் ரத்தவெள்ளம் பெருகி
அலை மோதும் காவேரி நதியைப்போல
யுத்தபூமிதனில் ரத்த ஆற்றங்கரை
ஓடுது பிணங்களும் மிதந்து வர
சங்கையில்லா அசுரர்களை வதைத்துச்
சங்கரி ஜயங்கொண்டாள் சோபனம் சோபனம் - 136

ரத்த நதியினிருகரை தன்னிலுஞ் சாய்ந்து
கிடக்கின்ற விருட்சங்களென்ன வென்றால்
தலைபோன அசுராளின் தேகங்கள் எங்கிலும்
தறிபட்டகட்டை போல் கிடக்கின்றன.
அசுராள் கொடிகளும் முகத்துடன் கண்களும்
அல்லிக் கொடியும் மலரும் போல்
அசுராள் குடைகளுக்கெல்லாம் தாமரைப் பூவைப்போல்
(அந்)நதியினில் கிடக்கும் சோபனம் சோபனம் - 137

யுத்தபூமிதனில் ரத்தப் பிரவாஹம்
ஓடுவதைக் கண்டு தேவரெல்லாம்
சக்திசேனையினால் அத்தனை அசுராளும்
சம்ஹரிக்கபட்டுக் கிடப்பதையும்
அத்தனை யானை குதிரை சேனைகளெல்லாம்
ஆமைபோல் மிதக்க ரத்த நதியில்
சித்தம் மகிழ்ந்து பாரிஜாதப் புஷ்பங்கள்
தேவிக்கு சொரிந்திட்டார் சோபனம் சோபனம் - 138

தேவர்களுஞ் சொர்ண புஷ்பமாரி சொரிந்து
திவ்விய சகுனங்களைக் காட்டினார்கள்
கோபத்துடனே பண்டாஸுரன் விழி சிவக்கவே
கொடூரமாய் உருட்டி விழித்துக் கொண்டு
தன்சேனை அசுராளுக் கபஜயத்தைக் கண்டு
தாய் லலிதா தேவியை எதிர்த்தான்
அஞ்சாமல் தேவியும் பண்டாஸுரனைப் பார்த்து

அதிகக் கோபங் கொண்டாள் சோபனம் சோபனம் - 139

கண்டகன் பண்டனைக் கண்டவுடன் தேவிக்கு
கண்களிரண்டும் அக்கினிபோல் சிவக்க
மண்டலம் புகழ்கின்ற சண்டப்ரசண்ட உத்
தண்டமான கோதண்ட வில்லை
வட்டமாய் நாணாலே கட்டி இழுத்தாளம்மன்
முட்டிவிட்டாளெங்கும் திடுக்கிடவே
துஷ்டனாமஸூரனைப் பொட்டென வதைக்கவே
சட்டமிட்டாள் மனதில் சோபனம் சோபனம் - 140

பண்டாஸுரனால் ஏவப்பட்ட மாயா அசுரர்களை அம்பிகையால் ஏவப்பட்ட மாயா சக்திகள் அழித்தல்

தொடுத்தார் யுத்தத்திற்குத் தேவியும் பண்டனும்
தொகையில்லா சரமாரிகளைச் சொரிந்தார்
இடைவிடாமல் சரங்களைச் சொரிந்தாளம்மன்
இதைக் கண்டு பண்டாஸுரன் கோபமாய்
மாயையால் இருட்டவிட்டான் அசுரன் அதை
மாதாவும் சூர்யாஸ்திரத்தால் போக்கினாள்
பேயன் குருடாஸ்திரம் விட்டான் அதையும்
போக்கிற்று நேத்ராஸ்திரம் சோபனம் சோபனம் - 141

வாயுவின் அஸ்திரத்தைப் பண்டாஸுரன் போட்டான்
பார்வதி வருணாஸ்திரத்தால் போக்கினாள்
ஓயாத வியாதிகளை அனுப்பிவைத்தான் பண்டன்
ஒன்று பத்து நூறு கோடியாக
அச்சுதானந்த கோவிந்த நாமத்ரய
அஸ்திரத்தையம்மன் அனுப்பிவிட்டாள்
மிச்சமில்லாமலே வியாதிகளையந்த
அச்சுதர் போக்கினார் சோபனம் சோபனம் - 142

அந்த காஸ்திரத்தை அனுப்பி வைத்தான் பண்டன்
அம்பிகை மிருத்யுஞ்ஜயனால் ஜயித்தாள்
மந்திரத்தால் சும்பநிசும்பன் சண்டமுண்டன்
மகிஷாஸுரனையவன் அனுப்பிவைத்தான்
அனுப்பிவைத்தான் அதைக்கண்டு மஹேச்வரி
அட்டஹாசம் செய்தாள் அதிலிருந்து
அம்மனட்டஹாசத்தால் துர்க்காதேவி யுண்டாகி
அசுராளை சம்ஹரித்தாள் சோபனம் சோபனம் - 143

முன்னே வேதங்களைத் திருடின சோமுகன்
முதலான அசுராளை அனுப்பி வைத்தான்
தன்னையடுத்தபேர்க்கு அபயங்கொடுத்துத்

தற்காக்கும் வலக்கைக் கட்டைவிரலை
உதறிவிட்டாளம்மன் அதிலேயிருந்து
உண்டாகி வந்து மச்சமூர்த்தியும்
வதைத்தந்த அசுராளெல்லாரையும் ஜயித்த
மச்சாவதாரர்க்குச் சோபனம் சோபனம் - 144

சமுத்திரத்தை வருத்திவிட்டான் பண்டன்
சக்திசேனைகளை முழுகடிக்க
நிமிஷத்தில் அம்மன் உதறினாளப்போது
நூட்டி ஆள்காட்டி விரல்தனையும்
குதித்தாருடனே அதிலேயிருந்து
கூர்மாவதார மஹாவிஷ்ணுவும்
கொந்தளிக்கும் சமுத்ரங்களெல்லாங்குடித்த
கூர்மாவதாரர்க்குச் சோபனம் சோபனம் - 145

இரணியாக்ஷனை அதிகோபத்துடனே
இந்தப் பண்டாஸுரன் அனுப்பி வைத்தான்
வராஹ மூர்த்தியும் உண்டானாரப்போ
வலக்கை நடுவிரலில் இருந்து
பொல்லாத ஹிரண்யாக்ஷ அசுரர்களை யெல்லாம்
சற்றுப்போதைக்குள்ளே சம்ஹரித்தார்
வெல்ல முடியாத ரூபந்தரித்த லக்ஷ்மி
வராஹமூர்த்திக்குச் சோபனம் சோபனம் - 146

இரணியகசிபு முதலானஸுராளை யெல்லாம்
இந்தப் பண்டாஸுரன் வருத்திவிட்டான்
பரமேச்வரியும் வலக்கைப் பவித்திர
விரலையசைத்தாள் அதிலிருந்து
அதிபராக்கிரம நரஸிம்மரும் வந்து
அசுர ஹிரண்யணை சம்ஹரித்தார்
நாகசயனர் பக்தர் பிரஹலாதார் லக்ஷ்மி
நரஸிம்ம மூர்த்திக்குச் சோபனம் சோபனம் - 147

மஹாபலி முதலான அசுரசேனைகளை
வருத்திப் போகச் சொன்னான் பண்டாஸுரன்
மஹாமாயையும் வலக்கை சுண்டுவிரலைச்
சுழட்டியே உதறினாள் அதிலிருந்து
வந்தார் மஹாவிஷ்ணு வாமன மூர்த்தியாய்
மஹாபலி அசுரனையும் ஜயித்து
மஹாபலியை பாதாளத்தில் தள்ளின
வாமன மூர்த்திக்குச் சோபனம் சோபனம் - 148

கார்த்த வீர்யார்ச்சுனனைச் சேனைகளுடன்

கண்டகன் பண்டன் அனுப்பி வைத்தான்
ஆர்த்திகளைப் போக்கும் லலிதேச்வரியும்
அசைத்தாள் இடக்கை கட்டை விரலை
பரசுராமர் கையிற்கோடாலி கொண்டு
புறப்பட்டார் வெள்ளிவலையைப்போல
பலமுள்ள கார்த்த வீர்யார்ச்சுனனை வதைத்தப்
பரசுராமருக்குச் சோபனம் சோபனம் - 149

இராவணனைக் கும்பகர்ணனிந்திரஜித்தனை
இராட்சதாளை யவன் அனுப்பி வைத்தான்
தேவியும் இடக்கையின் ஆள்காட்டிவிரலைச்
செப்பிடுவித்தைபோல் உதறினாளே
ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் ரதத்திலிருந்து கொண்டு
ராவணன் முதலோரை வதைகள் செய்தார்
தாமஸியாமல் ராக்ஷதாளை வதைத்த
(ஸ்ரீ)ராமலக்ஷ்மணருக்குச் சோபனம் சோபனம் - 150

வானரங்களையும் வருத்திவிட்டான் பண்டன்
மலைமலையாகவே தேவிமேலே
விஜய அம்பாள் தன் இடக்கை நடுவிரலை
மின்னல் மின்னினாற்போல உதறினாளே
பலபத்திரரும் வந்தார் கைலாச மலைபோலப்
பெரிய உலகைக் கலப்பை கொண்டு
உலக்கை கலப்பையால் குரங்குகளைக் கொன்ற
உக்கிரபாலருக்குச் சோபனம் சோபனம் - 151

சிசுபாலன் கம்சன் சகடன் பூதன் தன்னை
துஷ்டன் பண்டாஸுரன் அனுப்பிவைத்தான்
விச்வேச்வரியும் இடக்கைப் பவித்திர
விரலை அசைத்தாள் அதிலிருந்து
சங்கர்ஷணன் ப்ரத்யும்னன் அநிருத்தனாகவே
ஸ்வாமி வந்தவர்களை சம்ஹரித்தார்
சங்கர்ஷணன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அநிருத்தன் ப்ரத்யும்னன்
ஸ்வாமி நாலு பேருக்கும் சோபனம் சோபனம் - 152

கலியுகாஸ்திரத்தாலே கக்கும் மிலேச்சரைக்
கண்டகன் பண்டன் அனுப்பி வைத்தான்
கல்யாணியும் இடக்கைச் சுண்டு விரலைக்
காட்டி அசைத்தாள் அதிலிருந்து
அட்டஹாஸத்துடன் கல்கி அவதாரமாய்
அச்சுதரும் வந்தார் அந்தக்ஷணம்
முரட்டுத்தனமுள்ள மிலேச்சரை வதை செய்த
முரஹரி கல்கிகுச் சோபனம் சோபனம் - 153

பின்னும் அனேகம் மோஹனாஸ்திரந்தன்னைப்
பூட்டிவிட்டான் சக்தி சேனையின் மேல்
அந்நேரம் அம்மனும் சாம்பவர் அஸ்திரத்தால்
அதையும் விமோசனம் செய்து விட்டாள்
அக்ஷௌஹிணி சேனையை நாராயணாஸ்திரத்தால்
பஸ்மமயமாக ஆக்கி விட்டாள்
துஷ்டன் குடிலாக்ஷன் முதற் சேனாதிபதிகளைச்
சிதைத்தாள் பாசுபதத்தால் சோபனம் சோபனம் - 154

பின்னும் அனேகம் அஸ்திரத்தால் அவன்
அக்ஷௌஹிணிசேனை போன பின்பு
என்ன பலம் லலிதா தேவிக்கென்று
ஏங்கி விழிக்கிறான் பண்டாஸுரன்
அம்மனும் தம்முடைய நாதர் காமேசரை
அந்தரங்கத்திலே தான் நினைத்துக்
காமேசர் அஸ்திரத்தால் ஜயம் வரட்டுமென்று
கணவரை வேண்டினாள் சோபனம் சோபனம் - 155

பண்டாஸுரன் வதம்

கண்டகன் பண்டாஸுரனை வதைக்கவென்றே
காமேசர் அஸ்திரங் கொடுத்தார்
வாங்கிக்கொண்டு அம்மன் காமேசர் அஸ்திரத்தை
மண்டலாகாரமாய் வில்வளைத்துக்
கோடி சூரியன் போன்ற காமேசர் பாணத்தைக்
கோதண்டத்தில் வைத்து மந்திரித்து
வேடிக்கையாகவே காதுபரியந்தம்
விசையாய் இழுத்துவிட்டாள் சோபனம் சோபனம் - 156

தேவி பிரயோகித்த அஸ்திரந்தானப்போ
தேவேந்திரன் வஜ்ஜிராயுதத் தடிபோல்
தாவி பண்டாஸுரன் மார்பிலே பாய்ந்தது
தரணியிலே விழுந்து உயிரை விட்டான்!
அஸ்திரமுடையாளின் அக்கினி ஜ்வாலையாலே
அவனுடபுரங்களும் வெண்ணூராச்சு
அஸ்தமனத்தில் பண்டாஸுரனை வதைத்து
அம்மன் ஜயங்கொண்டாள் சோபனம் சோபனம் - 157

புஷ்பம் பன்னீர்களைச் சொரியவே தேவர்கள்
புகழ்ந்து சகிகள் வெண்சாமரம் வீச
அப்பொழுது தேவி சக்தி சேனையுடன்
ஆலயத்தை அம்மன் வந்தடைந்ததாள்

ஆயுதங்களால் அடிபட்ட சக்திகள்
காயத்தை அம்ருதக் கண்ணால் போக்கினாள்
நோய்கள் போனதுபோல சுகம்பெற்றார் பூமியும்
புனிதமாய் செழித்தது சோபனம் சோபனம் - 158

மும்மூர்த்திகள் முதல் முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்கள் முனிவர்கள் பிராம்மணிகளும்
அம்மனை வந்து அடி பணிந்து கொண்டு
அற்புதமான ஸ்துதிகள் செய்தனர்
அமராளும் மன்மதன் தேவி ரதியைக்காட்டி
அறிவித்தார் மதனனை எழுப்பவென்றே
இம்மாத்திரந் தயவு செய்ய வேண்டுமம்மா
எங்களுக்காக வேண்டிச் சோபனம் சோபனம் - 159

இந்த ரதியுடைய கணவன் மன்மதனை
எழுப்பித்தந்து எங்கள் மனங்குளிர
எவ்விதமாவது தயவு செய்து ஈசரும்
ஈச்வரியைக் கூடி சுப்ரமண்யர்
பிறந்து தாருகன் முதல் அசுரர்களை வதைத்ததால்
பிறகு சங்கடமில்லை எங்களுக்கு
கூடிய தேவர்கள் எல்லோருங்கைகளைக்
கும்பிட்டு நின்றார்கள் சோபனம் சோபனம் - 160

கண்டவனுடனே ரதி தேவியை, அம்மன்
காமேசர் முகத்தை ஆதரவாய்ப் பார்த்தாள்
உண்டாய்விட்டான் மதன் வஜ்ஜிரதேகத்துடன்
உடனே தாயாரை நமஸ்கரித்தான்
அனுக்கிரஹித்தாள் தேவி மன்மதனுக்கு
ஆரு மினியவனை ஜயிக்காமல்
வானவரும் இனி ஜயிக்கமாட்டாரென்று
வரமுங்கொடுத்துச் சொல்வாள் சோபனம் சோபனம் - 161

குழந்தாய் உனக்குப் பயமில்லை இனிமேல்
கூட்டிவை பார்வதியுடன் ஈசரை
தழுதழுத்துன்னுட பாணத்தால் சங்கரர்
தானே விவாஹஞ் செய்வார் பார்வதியை
ஒருவர் கண்ணுக்கும் இனி அகப்பட மாட்டாய்
உன்னைத் தூஷித்த பேர் அண்ணா கள்ளார்
சற்றும் பயமில்லை நாமிருகின்றோமென்று
சங்கரி யனுப்பினாள் சோபனம் சோபனம் - 162

குமார மூர்த்தி அவதாரமாகி தாருகன் முதலிய அசுராளை வதைத்தல்

அம்மன் அனுக்ஞையால் மதனன் பூச்சரத்தாலே
அடித்தான், பார்வதிதேவி பரமேசரை
வந்து விவாஹஞ் செய்து ரமித்தார் பரமசிவன்
குமாரரும் உண்டானார் அசுராளை வதைத்த
கோலவேலருக்குச் சோபனம் சோபனம்;
தேவ சேனாதிபதி தெய்வயானையை மணந்து
ஸ்ரீபுரந்தன்னில் வந்தார் சோபனம் சோபனம் - 163

ஸ்ரீ லலிதாம்பிகையின் ஸ்ரீபுர வர்ணனை

ஸ்ரீபுரமென்றதைக் கேட்டது மகஸ்தியர்
தவமுனி ஹயக்ரூவரைப் பார்த்து
ஸ்ரீபுரமென்பதை விஸ்தாரமாகவே
சொல்ல வேண்டும் தயவாக வென்றார்
அன்புடன் வார்த்தையைக் கேட்டு ஹயக்ரூவர்
அகஸ்திய முனிவரைப் பார்த்துரைப்பார்
இன்பங்களுண்டாக தேவியின் நகரத்தை
இனிச் சொல்வோம் கேளென்றார் சோபனம் சோபனம் - 164

பண்டாசுரனை வதைத்த சந்தோஷத்தாலே
பரமேச்வரிக்கும் காமேசருக்கும்
தேவசேனாதிபதியும் தேவர்களும்கூடி
ஸ்ரீலலிதாம்பாள் கொலுவிருக்க
ஈச்வரியாளுக்குச் சிந்தாமணிக் கிருஹம்
விச்வகர்மாவை அமைக்கச் சொன்னார்
மகிழ்ந்து விச்வகர்மா இவர்கள் சொன்னபடிக்குப்
புகழ்பெறவே செய்தார் சோபனம் சோபனம் - 165

ஸ்ரீபுரத்தின் விவரம்

தரணியில் ஒன்பதும் சமுத்திரத்தில் ஏழும்
தேவிக்குப் பதினாறு ஸ்ரீபுரங்கள்
மேருகிரியிலொரு ஸ்ரீபுரமுண்டதை
முன்னாலே உமக்கு நான் சொல்லுகிறேன்
மூவராலும் ஆதிசேஷராலும் சொல்லி
முடியாது அம்மன் புரமஹிமையை
சாவதானமாகக் கேட்கவேண்டுமிதை
தன்யனே சொல்லுவேன் சோபனம் சோபனம் - 166

ஒன்றாவது கோட்டை இரும்பாக்குமதற்கு
உயரம் நானூறு யோஜனைகளுண்டு
நன்றாக நூறு யோஜனை அகலங் காண்
நான்கு புறத்திலும் வாசலுண்டு

வாசல்கள் தோறும் கோபுரமுண்டு அதற்கு
வரியாக தட்டுக்கள் இருபத்தஞ்சு
யோஜனைக்கு ஒரு தட்டு வூதம் கணக்கு
உச்சி மகுடம் மூன்று சோபனம் சோபனம் - 167

இந்த வாசல் போலே நாலு வாசலுக்கும்
இது போலே கோபுரத்தட்டுமுண்டு
இந்தக்கோட்டை வாசல் கதவு கோபுரமுதல்
எல்லாம் இரும்புப்பணி இதைப் போல
எந்தக் கோட்டைகளினி சொல்லப் போகின்றோமோ
அந்தக் கோட்டை இதுபோலகஸ்தியா
இந்தக் கோட்டை கழிந்தபுறமுள்ளது
ஏழுயோஜனையுண்டு சோபனம் சோபனம் - 168

ஏழுயோஜனையுள்ள நடு இடைவெளி தன்னில்
எல்லா மரங்களும் நிறைந்திருக்கும்
தோழர்களே ஏழு யோஜனையின் விஸ்தாரம்
சொல்லப்போகிறோம் கோட்டை இடைநடுவில்
காளியுங்காளரும் சக்தியுடனே
கால சக்ராசனத்தில் இருந்து
லலிதையுடைய நாமஞ்ஜபித்து ஒன்றாங் கோட்டை
ரக்ஷிக்கிறாள் என்றும் சோபனம் சோபனம் - 169

வெண்கலக் கோட்டையில் வஸந்தருதுகாவல்
வேலியும் கற்பக விருக்ஷமாகும்
தங்கச் செம்புக் கோட்டையில் வேலி ஹரிசந்தனம்
சுசியான கிரூஷ்மருது காவல்
ஈயக்கோட்டையின் வேலி சந்தன விருக்ஷங்கள்
எங்குஞ் சுற்றிக் காவல் வருஷருது
முன்னாலிரும்புக் கோட்டையின் வேலி மந்தாரை
வெளுத்த சரத்ருது காவல் சோபனம் சோபனம் - 170

பஞ்சலோகக் கோட்டைக்குப் பாரிஜாதம் வேலி
 ஹேமந்தருது காவல் காத தூரம்
பஞ்சப்பொன் கோட்டைக்கும் மந்திரிணி முதலான
சக்திகள் கிருஹம் சிசிரருது காவல்
பிக்ஷூரகத்து சித்தர்களும் முத்திப்
பெண்டுகளுங்கூடி இருக்கின்றார்கள்
பிக்ஷூரம் கழிந்தப்புரஞ் சாரணர்
பத்மராகக்கிருஹம் சோபனம் சோபனம் - 171

அழகிய கந்தர்வாள் வைரக்கிரஹந்தன்னில்
அதற்குப்பின் யோகிகள் வஜ்ஜிரக் கிருஹம்

புதுநாகரத்னமும் வைடூர்யத்தாலும்
பின்னிந்திரக் கல்லாலுமுள்ளக்கிருஹம்
முத்துக்கள் சூழும் மரகதத்தால் கிருஹம்
மின்போல் வராகிக்கும் நாலுகிருஹம்
சுத்தமான கிருஹம் பிரம்மாவினுடையது
செம்பவழத்தாலே சோபனம் சோபனம் - 172

மாணிக்க மண்டபத்தில் விஷ்ணுவும் இருக்கின்றார்
மண்டபத்தினிடையில் சிவலோகம்
பிரம்மதேவருடைய சத்தியலோகமும்
பிரபலமான விஷ்ணுவின் உலகம்
மாயக்கோட்டை அனந்தம் வர்ணமுள்ளக் கோட்டை
அதற்கிடையில் சூரியனின் விமானம்
பகவான் மார்த்தாண்டர் பைரவர் இருப்பு
பக்தரே கேளினுஞ் சோபனம் சோபனம் - 173

சந்திர பிம்பத்தில் சிங்காரமாகவே
சரியாக இருபத்தஞ்சு கோட்டையும்
சுந்தரமான கோபுரங்களும் நூறுண்டு
தொகையொரு கோட்டைக்கு நான்கு வூதம்
அப்புறந்தாமரை புஷ்பங்களின் வனம்
ஆறுயோஜனைக்கு நிறைந்திருக்கும்
விப்ரனே அதற்குக் கிழக்க்காகவே யெங்கும்
சுற்றிக் கதம்பவனம் சோபனம் சோபனம் - 174

அதற்குக் கிழக்கிலே மும்மூர்த்திகளுக்கும்
அகங்கள் மூன்று பத்ம அடவியிலே
இதற்கு நடுவில் சிந்தாமணி ரத்தினத்தால்
ஈச்வரி லலிதா தேவியின் கிருஹம்
நாலுபுறம் வாசல் உண்டதற்குச்சியில்
ஞான ரத்னத்தாலே மகுடம்
வலப்புறத்திலே மந்திரிணியின் கிருஹம்
வாராஹிக் கிடப்புறம் சோபனம் சோபனம் - 175

அக்கினி முடுக்கிலே அக்கினிக் குண்டம்
அதற்கு மேலே நிற்கும் ஸ்ரீசக்ரத்தேர்
நிற்கின்றது வாயுமுடுக்கில் மந்திரிணித் தேர்
நேரே ஈசான்யத்தில் வாராஹித் தேர்
இந்த நடுவிலே சக்திகள் கிருஹம்
சிந்தாமணி கிருஹத்தைச் சுற்றிலும்
சிந்தாமணிக்கிருஹம் சிந்தாமணிச் சுவர்
சுற்றிலும் தூபங்கள் சோபனம் சோபனம் - 176

சிந்தாமணிக் கிருஹத்தின் நடுமத்தியில்
சிந்தாமணியாலே ஸ்ரீபீடம்
அஷ்டகோண வடிவாகி விளங்கிய
சக்ரராஜா வென்ற பீடத்தின் மேல்
ஐம்மூன்று தட்டந்த ஸ்ரீபீடத்திற்கு
ஆயிரத்தறுநூறு முழம் வீதி
கைமுழத்திற்கிருபது முழ உயரம் தட்டு
கடலைக் குடித்தவகஸ்தியா சோபனம் சோபனம் - 177

தட்டுதோறும் இதுபோல் உயரம் வீதி
தட்டுதோறும் சக்திகள் இருக்காள்
திட்டமாய் ஸ்ரீபீடத்திற் கப்புறத்திலே
சிங்காரப்படி முப்பத்தாறு ஸ்தம்பம்
வட்டமான இந்த பீடத்தில் ஈசர் பிரம்மா
மாலவர் ருத்திரர் கட்டிலின் கால்
கட்டிற் பலகை சிவன் சதாசிவன் பாய்
ஈசானன் தலையணை சோபனம் சோபனம் - 178

மஞ்சத்தின் மேல் ஹம்ஸதூளிகா மெத்தையும்
வட்ட இருபுறந் தலையணையும்
மஞ்சத்தின் மேலே கிழக்கைப் பார்த்திருக்கின்றார்
மன்மத கோடி போல் காமேசரும்
நாதர் காமேசர் மடிமேல் கிழக்கைப் பார்த்து
தாய் லலிதா தேவியும் இருக்காள்
பாலா லலிதா தேவிக்கு நித்தியம்
பதினாறு வயதென்றும் சோபனம் சோபனம் - 179

இடது துடைமேல் சுவாமி வைத்துக் கொண்டம்மனை
வலது கன்னத்தை முத்தமிட்டுக் கொண்டு
விடைமேல் அழகரும் வளமுடன் தேவிக்கு
விபூதியிட்டு திருஷ்டி கழித்து
அஞ்சாதீர் எனப் பக்தர்க்கபயப் பிரதானஞ் செய்து
அம்பிகையுடன் தாம்பூலந் தரித்து
இந்தபடி ஈசன் சிந்தாமணிக் கிருஹத்தில்
இருந்தார் தேவியுடன் சோபனம் சோபனம் - 180

தேவிக்கு உயர நாற்பது முழத்திற்கு மேல்
தேசத்தில் ஒப்பில்லா மேல்கட்டிலில்
யமுனாகைஹாரமாகச்* சுற்றியிருக்கின்றாள்
இச் ஜகத்தை மோகிப்பிக்கும் மாயை!
தேவியுடைய சௌபாக்கியத்திற் கொப்பில்லை
தேவிதானறிய வேணுமகஸ்தியா
நாவாலும் மனதாலும் எண்ண முடியாது

ராஜேச்வரி மஹிமை சோபனம் சோபனம் - 181

தேவியின் ஸ்ரீவித்தை ஜபத்தின் மஹிமை உரைத்தல்

மந்திரங்களுக்கெல்லாம் பெரிதான ஸ்ரீவித்தை
மஹாகுருவினிடத்தில் வேண்டிக்கொண்டு
மந்திரத்திற்குச் சொன்ன ஜபஹோமங்கள் செய்து
மஹிமை தேவாளுக்குப் போஜனமளித்துப்
பின்னர் தேவியை பரமாத்மாவாய்த் தியானித்து
பிறகு நிஷ்காம்ய ஜபம் செய்த பேர்க்கு
எண்ணின காரியம் கைகூடும் ஜகத்திலே
இவர்கள் எங்கும் பூஜ்யர் சோபனம் சோபனம் - 182

அசுத்தத்துடன் சோபனத்தை சொன்னபேர்க்கும்
அசங்கித்தப் பேர்க்கும் பிணிகளுண்டு
அசுத்தமில்லாமலும் அசங்கையில்லாமலும்
அம்மன் சோபனமென்றும் பக்தியுடன்
விச்வாசமாய் சொன்ன பேர்க்கும் கேட்டவர்க்கும்
வியாதியில்லை சத்ரு பாதையில்லை
நிஜமாய் ஜ்வரம் வியாதி ரோகாதிகளில்லை
நித்ய சம்பத்துண்டு சோபனம் சோபனம் - 183

இந்த சோபனம் பாடும் வாழ்வரசிகள் எல்லாம்
தேவிகளென்று மனதிலெண்ணி
சந்தனத்தாம்பூலம் குங்குமம் பழம் புஷ்பம்
சந்தோஷமாய் எல்லார்க்குங் கொடுத்து
எந்தெந்தக் கிருஹங்களில் சொல்ல வைத்துக்கேட்பாரோ
அந்தந்த கிருஹங்களில் அரிஷ்டம் நீங்கும்
சுந்தரி கிருபையாலே சந்ததி விருத்திக்கும்
தீர்க்காயுசுமுண்டு சோபனம் சோபனம் - 184

தேவியை பூஜிக்க வேண்டிய முக்கிய காலங்கள்

அன்பாய் நவராத்ரி பௌர்ணமி சுக்கிரவாரம்
அம்மன் சோபனந்தன்னைச் சொன்னபேர்க்குத்
துன்பங்கள் உண்டாகமாட்டாது ஒருக்காலும்
தென்திசையை அடையார் தினஞ்சொன்னவாள்
ரொம்பச் சொல்லுவானேன் தேவி தாஸாளுக்குத்
திரிலோகமும் அவர்கட்கு ஜயம்
நம்பினபேர்களைக் காத்திடத் தேவியல்லால்
நாட்டிலே வேறுண்டோ சோபனம் சோபனம் - 185

அத்திரி மஹரிஷி ஆசிரமத்தில் அனுஸூயை

கேட்ட இஞ்ஞான ரஹஸ்யத்தை
நல்துறையில் வாழும் லக்ஷ்மி கடாக்ஷத்தால்
நாராயணனுரைத்த தேவிமஹிமை
ராஜேச்வரியாள் மஹிமை யகஸ்தியரும்
ஆதரவாய்ச் சொல்லச் சொன்னதற்கு
நாடு செழிக்க அவதரித்துவந்த
மாதவர் அறிவித்தார் சோபனம் சோபனம் - 186

அறிந்தறியாமல் இந்தச் சோபனத்தில்
அர்த்த அக்ஷரப்பிழை இருந்தாலும்
மஹாப்பிரபு மனுஷப்பிரபு விஷ்ணு என்பது போலும்
மராமரா என்றதோர் நாமம் போலும்
வரதசிவனார் சிவசங்கர நாமம் போதும்
வார்த்தைப் பிழைகள் தன்னைப் பொறுத்து
ஏதுவிதத்திலும் (பர) தேவியைத் தியானித்தால்
ஏழைக்கிரங்குவள் சோபனம் சோபனம் - 187

மங்கள வாழ்த்து

ஜயமங்களம் லலிதா தேவிக்கும்
ஜயமங்களம் காமேச்வ ருக்கும்
ஜயமங்களம் மந்திரிணி தண்டநாதைக்கும்
ஜயமங்களம் ஸர்வசக்திகட்கும்
ஜயமங்களம் ஹயக்ரீவருக்கும்
ஜயமங்களம் அகஸ்தியமா முனிக்கும்
ஜயமங்களம் ஸர்வஜனங்கட்கும் நமக்கும்
ஜயமங்களம் நித்ய சுபமங்களம் ! - 188